

SEVGİ

MART 2026 Sayı: 687

DÜNYASI

Kadınlar
Tüm Evlâtları İçin
İyilik Dilemekte

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Çevrenin Baskısında Ézilenler	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Tanrı İnancı İçin Özet - 1	7
Ahmet Kayserilioğlu	
Benliğı Aşabilmek	12
Güngör Özyiğit	
Umut	14
Nihâl Gürsoy	
Yeniliğe Açık Olmak Bize Ne Kazandırır?	17
Seyhun Güleçyüz	
İnsanın Doğası ve Savaş	22
Prof. Dr. Yılmaz Özakpınar	
Kıyamet Kat'i Yokoluş Değildir - 2 (devam)	32
Derleyen: İsmail Hakkı Acar	
Rüyalar	40
Çeviren: Nelda İnan	
2026'nın Enerjisi	45
Canlı Kryon Celsesi Çeviren: Emine Kayserilioğlu	

Sevgili Dostlar

İfşaatları görüyorsunuz; paranın, gücün, gizli karanlık zevkleri tatma heyecanının, pohpohlanmanın aldatıcı cazibesi karşısında gözleri kamaşan, bir daha asla kurtulamayacakları kirli kötülük ağına düşen insanların içine yuvarlandıkları batağın ne tür bir çukur olduğunu da. Öyledir ama, tuzakları kuranlar, ağları hazırlayanlar ve kandıranlar, kananlar ve kandırılanlarla aynı yolun yolcusu olduklarından, aynı sonları yaşarlar. Çünkü onlar vesvese verenin ardına düşüp ona kurban olmuşlardır hep birlikte. Kötülüğü işleyenler, kötülüğün kendilerine dönmüş çirkin, helâk edici yüzünü iyice göremeden ondan vazgeçemezler. Bu arada bir şekilde ismi geçen, işlenmiş kötülükle ilgisi olmadığı halde zan altında kalıp iftiraya uğrayanlar da vardır şüphesiz. Bentler yıkıldığında ortaya çıkan güce karşı konulamaz; seller başladığında önüne çıkan her şeyi silip süpürür, mahveder, ona direnilemez. Ama şaşmaz hak düzeninde zamanı geldiğinde her taş, her şey ve herkes hak ettiği gerçek yerine oturacaktır, haklıların hakkı teslim edilecektir. Gönlümüz şimdi o şer çarkının içinde elden ele dolaşan, hayatları karartılan, ruhları ezilen, kanları dökülen yitip giden nice insanların hayrı için dilekte.

Uzak yerlerdeki insanların derdinin bizleri ilgilendirmediğini zannedenler için, öyle tahmin ediyoruz ki, dünyanın herhangi bir yerinde başlayan, insanlıkla ilgili etkisi büyük olayların dalgalar halinde bütün insanları içereceğini, herkesin sonuçlara maruz kalacağını, olayları incelemişlerse artık görebileceklerdir. Vesvese verenin güce tapan hizmetlileri, hangi toplumda hangi etkin yerde iseler, hangi ülkede hangi önemli mevkide iseler çıkacaklardır ortaya. Burada kilit nokta, hükmedenlerin kendilerini bir yerlere koyup tepeden baktıkları, halk kitlesi, uyuyan kalabalık diye hor görüp küçümsedikleri, sadece seçim zamanlarında önemseyerek sıradan insanlar dedikleri, o kutsal kitlenin neye karar vereceği, ne yapacağıdır. Kendi kontrolünü kendi eline mi alacak, kendi cebini doldurmaktan, kendi paçasını kurtarmaktan başka bir şey düşünemeyen kifâyetsiz insanları başından mı atacak yoksa eskisi gibi devam mı edecek? Doğru ile yanlış, haklı ile haksız, yalanla gerçek arasındaki farkı görüp bize uygun olanı seçmek, gerçek yolunda kazanmak veya kaybetmek zamanları iyice yaklaşmakta artık.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Başkalarının ne dediğiyle fazla ilgilenmeyiniz. Hareketlerinizi kendi aklınıza, kendi vicdanınıza ve kendi bilgilerinize uydurunuz. Elbette temel prensip, Yükselmenin Beş Basamağına uymak ve kimseye zarar vermemek olmalıdır. En doğru davranışlarınızı, sizin için hak olan en doğru şeyleri, “Herkes ne der?” diye korkarak yapmaktan vazgeçerseniz hem kendinizi boş yere üzmüş hem de yükselmenizi, olgunlaşmanızı frenlemiş olursunuz.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Çevrenin Baskısında Ezilenler

Anadolu'nun küçük bir kazasından gelen bir hastam vardı.

Cici ve güzel bir kız olduğu halde, herkesin kendisine kötü demesinden, çirkin demesinden korkuyordu. Evde her şeye karışan, her şeyi kötüleyen ceberut bir babaanne vardı. Küçüklükten beri her yaptığını tenkit etmiş, devamlı onu ve kardeşlerini kötülemiş, suçlamıştı. Artık insan içine çıkamıyordu. Devamlı başı dönüyor, elleri ve vücudu titriyor, kalbi çarpıyor, ne söyleyeceğini şaşırıyordu. Liseyi bitirmiş, bir bankaya memur olmuştu. Ama orada da kimseye sokulamıyor, kendisini değersiz, çirkin ve suçlu buluyordu Hiçbir süs yapamıyor, "Küçük yer herkes ne der? Babaannem yine en ağır, en çirkin suçlamaları yapar" diye korkuyordu. Yaşamının tadı ve anlamı kalmamıştı onun için, bana tedaviye geldiğinde. Yavaş yavaş onun kendine güvenini kazandırmaya çalıştım. Hipnotizma

içinde yaptığım telkinlerle kendisini, kendisine tanıtmaya ve sevdirmeye başladım. Bir yandan da bu duruma sebep olan etkenleri araştırmaya koyuldum. Evde annesi çok iyi idi, babası da iyi idi ve onu çok seviyorlardı. Fakat babaannesi bir felâketti. Babasının yanında gayet iyi görünüyor, ama babası yokken annesine de kardeşlerine de etmediğini bırakmıyordu. Kaç kereler onun "Çok yiyorsun, lokmayı çok aldın, obur kız" suçlamaları yüzünden ağlayarak sofradan kalkmış, yemeği yarıda bırakmıştı. Babasından başka da evladı olmadığı için babaanne onlarla kalmak zorunda idi. Tedavi esnasında İstanbul'da bulunurken bile sofrada babaannesinden bahsedilse başı dönmeye ve midesi bulanmaya başlıyor ve sofradan kalkıyordu. Tam bir çaresizlik içinde idi. Ona karşı gelse, babası ve çevresi ne derdi? Evden nereye çıkıp gidebilirdi? Bu hastalıktan nasıl kurtulacaktı? Kızcağz babaannenin etkisiyle kötü bir şartlanmaya girmişti. Hem

kendine güvenini yitirmiş hem çevreden ürker olmuş hem de vücudunda çarpıntı, titreme ve baş dönmesi gibi organik hastalıklar oluşmuştu. Uzun uğraşmalar sonucu, ondaki bu kötü şartlanmayı kırabilmiş, sonra da babaannesinin sözlerini asla önemsememesini salık vermiştim. Gereken yerde, ağlayıp içine atacağına, hakkını savunmasını, kibarlıkla gereken cevabı vermesini söyledim. Öylece kendini buldu, kilo aldı, baş dönmeleri, titremeleri ve çarpıntılarını geçti. Kendini sevmeye, kendisinin de bir değer olduğunu anlamaya, haksız suçlamaları hemen cevaplamaya ve asla önemsememeye alıştı.

KISIR DÖNGÜ

Küçük şehirlerde daha çok kendini hissettiren çevre baskısı, bazen misalimizdeki gibi hastalıklara yol açabiliyor. Çoğu kez de insanlarımızın mutsuzluğunun, kendine güvensizliğinin ve birçok dert ve üzüntülerinin baş sebebi oluyor. Yanlış bir takım örf ve âdetler,

düşünüşler baskıların çeşitlerini doğuruyor.

Çok kötü bir hastalık da herkes başkalarını kötüleyerek kendi üstünlüğünü ortaya koymak istiyor. Dedikoduların, çekiştirmelerin temel nedeni bu hastalıktır. Başkasını hor tutarak yükselmek istiyorlar. "Başkasını hor tutan kendini alçaltandır" gerçeğini bilmeyen çoğunluk, birbirini kötüleyerek, suçlayarak ve çekiştirerek başkalarından daha üstün olduklarını ortaya koymak istiyorlar. Bu ise herkesin kendisinden başkalarını küçük ve değersiz görmelerine ve gizli bir

düşmanlığa yol açıyor. Böyle bir ortamda içten bir sevgiyi bulmak elbette imkânsız olmaktadır.

Birbirini sevmeyen, gizli düşman olan kişilerin kurdukları küçük ve büyük birlikler de yalnız çıkar hesaplarına dayanıyor. "Seviyorum diyen", aslında kendi gönlünü ve kendi isteklerini seviyor. Gönlüne göre davranana iyi diyor, isteklerini yerine getirenini seviyorum diyor. Bugün iyi dediğine yarın kötü deyişler bundandır işte.

Bu ortamda yetişen gençler de başkalarını kötülüyorlar. Onlar da

kendinden sonra gelenleri azarlamayı, baskıda tutmayı, kötü davranmayı üstünlük gereği sayıyorlar. Böylece kendi küçüklük duygularını yanlış terbiye sonucu edindikleri yanlış tutum ve davranışları evlâtlarına da aşıyorlar. Bu nesilden nesile aktarılan kötü tutumlar zincirini kırmanın bir yolu yok mudur? Birbirini kötüleyerek hep birlikte alçalan ve küçülen kişilere bu bilgisizliklerini ve bu yanlışlıklarını nasıl öğreteceğiz?

DEDİKODULARI ÖNEMSEMEMEK

Bir ahbabımın çok akıllı bir kızı var. O, dedikodulara aldırmanın çok kolay bir yolunu bulmuştu. Birisi kendisi için yapılan bir dedikoduyu nakledince: "Ona soran oldu mu?" diye kestirip atıyordu. "Falanca senin için söyle dedi veya şöyle düşünüyor" dendi mi cevabı hazır: "Ona soran oldu mu?" diyor ve asla kendini savunmaya gerek duymuyordu.

Neden siz de hakkınızda dedikodu edenler için aynı

şeyi söylemiyorsunuz:
"Ona soran oldu mu?
Ben kendimin ne olduğunu biliyorum
Başkasının dedikodusuyla mı tanıyacağım?" deyiverseniz çok rahatlırsınız. Böylece hem dedikoduya önem vermediğinizi ve güçlü bir kişi olduğunuzu ortaya koymuş olursunuz hem arada lâf taşıyanı en güzel şekilde cevaplırsınız, hem de hakkınızdaki dedikoduların sizi üzmesine meydan vermemiş olursunuz.

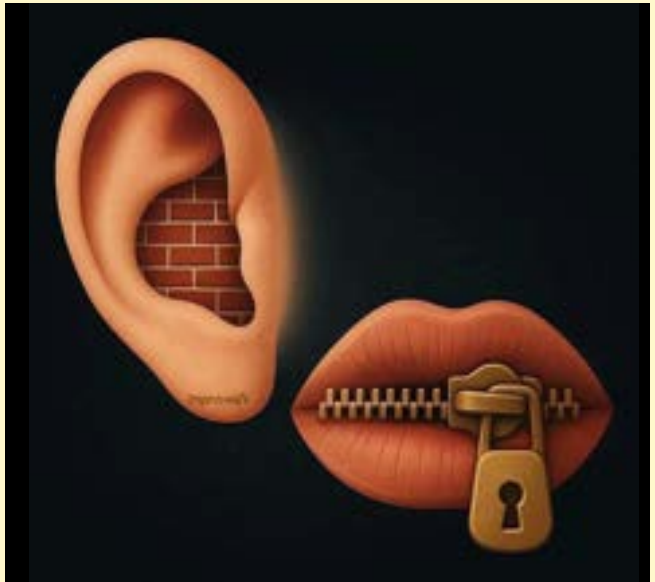
Dedikodulara cevap yetiştirmeye çalışmak insanı hem üzer hem dedikoduların artmasına yol açar ve de insanı haklı çıkarmaz, kimseyi de susturmaz. En güzeli onları önemsememek, üzerinde durmamak ve asla cevaplamamaya çalışmaktır. Bana, birisi hakkımdaki dedikoduları aktarınca genellikle gülümserim ve "Herkes gönlünce düşünmekte ve konuşmakta serbesttir" derim. Sizi aslında beğenen, hattâ kendinden üstün bir yanınızı gören ama bunu hazmedemeyen kıskanç kişilerin dedikodusunu

önleyemezsiniz. Ne yaparsanız onlar yine konuşacaktır. Konuşması aslında kendi kişiliğini ve gururunu koruma tepkisidir. Siz bunu bilerek onları hoş görünüz. "Benim için bunları nasıl söylerler, bu nasıl iftiradır? Bu nasıl utanmazca ve vicdansızca bir yalandır" diyerek kızmanız size bir şey kazandırmaz. Aksine sizi üzer, sınırlerinizi ve huzurunuzu bozar.

Mevlâna için ileri geri lâf etmişler, bu sözler sevdiklerince ona iletilmiş. "Aman ne güzel" demiş Mevlâna bu da var. "Benim daha, ne

kusurlarım ve eksiklerim var. Onların yanında bu söyledikleri çok küçük kalır."

Mevlâna yükseldikçe daha yüksektekileri gören ve onlara göre küçük-lüğünü, eksiklerinin çokluğunu anlayan kişi idi. O kendisini özeleştiri masasına yatırıp tek tek eksik ve noksanlarını, hata ve sevaplarını gören ve onlardan kurtulmak için ümitsizliğe düşmeden çaba harcayan kişi idi. O sebepten başkalarının dedikoduları ona çok önemsiz gelirdi. Siz de o ulu kişilere benzemeye çalışacaksınız. Bunlar

insanları özendiren güzel örneklerdir.

HERKES DAVRANIŞINI KENDİ AKLINA UYDURMALIDIR

Davranışlarınızı kendi aklınıza, kendi vicdanınıza ve kendi prensiplerinize uydurursanız en doğru işi yapmış olursunuz. Herkes kendi davranışlarından kendisi sorumludur. Herkes kendi aklı, vicdanı ve bilgisi oranında sorumludur. Bir çocuk kendi bilgisi ve aklı oranında sorumlu, bir büyük de kendi bilgisince sorumlu olur.

Kanunlar insanları bir tutarsa da ilâhî düzen herkesi bir tutmaz. Herkesi kendi bilgisinin, aklının ve vicdanının yüksekliliği nispetinde onlara uyduğu nispette ödüllendirir, onlara uymadığı nispette de suçlar ve cezalandırır. Bir savaşta da bir askerın ödülü ve suçu ile bir kumandanın ödülü ve suçu aynı oranda değildir.

Öyleyse başkalarının ne dediğiyle fazla ilgilen-

meyiniz. Hareketlerinizi kendi aklınıza, kendi vicdanınıza ve kendi bilgilerinize uydurunuz.

Elbette temel prensip, yükselmenin beş basamağına uymak ve kimseye zarar vermemek olmalıdır. En doğru davranışlarınızı, sizin için hak olan en doğru şeyleri, “Herkes ne der?” diye korkarak yapmaktan vazgeçerseniz hem kendinizi boş yere üzmüş hem de yükselmenizi, olgunlaşmanızı frenlemiş olursunuz.

Tanıdığım güzel bir hanım vardı. Çok güzel bir vücudu olduğu halde “Herkes ne der?” diye pantolon giymeye çekiniyordu. Kalçamı büyük bulacaklar, çirkin bulacaklar, beni ayıplayacaklar diye endişe ediyordu. Ama giderek pantolon giymek onun için basit bir istek olmaktan çıktı, yapılması mutlaka gerekli bir tutku haline geldi. Yapamadıkça da üzüntüsü arttı, küçüklük duyguları gelişti, başka yönlerden de kendini suçlar oldu. Benim tavsiyelerimle birkaç kez pantolon giymeye zor-

layan kocası, onu bu dertlerden kolayca kurtarıverdi.

Her yönüyle mükemmel erkek olan bir delikanlı tanıyorum. Yıllar önce bir arkadaşı şaka olsun diye ona: “Nedir böyle kız gibi davranıyorsun?” demiş. Bu söz günler, aylar ve hattâ yıllar boyu onun üzülmesine, göz yaşları dökmesine, kendi erkekliğinden kuşkulanasına yol açmış. “Ben tam erkek değil miyim? Erkekliğimde bir noksanlık mı var?” diye dert çekmiş. Onu tam ve noksan-sız bir erkek olduğuna inandırınca da dünya onun için cennet olmuştu.

Çevremizdeki kişilere kötü söz söylememeye, şaka için dahi başkalarını küçük düşürmemeye dikkat etmeliyiz.

Başkalarından size gelecek zararları önlemek için de: “Herkes ne derse der, ben doğru bildiğim yolda, bildiklerimi yaparım” demeye kendinizi alıştırmalısınız. Bu sizin değişmez prensibiniz olursa rahat edersiniz.

TANRI İNANCI - 24

Tanrı İnancı İçin Özet - 1

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog

Arılar, bizim içgüdü deyiverip açıkladığımızı sandığımız bir işlemi milyonlarca yıldır yapıyorlar. Arılara böyle davranmalarını kim vahyetti acaba? Ne dersiniz?

UZUN SÖZÜN KISASI

İki yıl önce "Tanrı inancı" konusundaki dizi yazıma geçmişte tıp profesörleri, din bilginleri ve felsefecilerle yaptığım söyleşilerden alıntılar yaparak başlamıştım. Dizinin devamında fizik, kimya, biyoloji biliminden ve yetkin bilim adamlarının kitaplarından örnekler aktararak, doğadaki akıllara durgunluk veren büyük düzene olan hayranlığımı dile getirmiştım. Bunları görüp, anlayıp, benimsedikten sonra, bu muhteşem düzeni ve bizleri yaratan O Yüce'nin önünde saygıyla eğilmek kalıyordu sadece hepimize...

Sonrasında, Kutsal Kitaplar ve peygamberlerden inancımızı destekleyecek bilgileri kısaca gözden geçirmiştik. Spiritüel olaylar da inanç serüvenimizde bizlere çok ipuçları sunar. Bu nedenle Türk spiritüalistlerinin yaşadıkları çok ilginç olayları kendi dillerinden sizlere aktarmış, bu arada bizzat tanıklık ettiğim ruhsal araştırmalardan da söz etmişim.

Batı dünyasında başlayıp, ülkemiz dâhil, tüm dünyayı sarmış olan inkârcı materyalist akımın 350 yıllık serüveninin kilometre taşlarına hızlıca göz atmıştık. Günümüzü anlamamız için, yaşanmış olayları ve tartışmaları geçmişin süzgecinden geçirmenin çok gerekli ve yararlı olduğunu bildiğimizden yapmıştık bunu. Kilisenin zulmünün, bilimdışı iddialarının yanısıra, Tevrat ve İncil'deki insan eliyle ekleme ve çıkarmaların, yanlış yorumların da

materyalizme katkısı çok olmuştu. Bu nedenle kısaca Kutsal Kitap tartışmalarına da değinmiştik.

Amerika ve Avrupa'da materyalist akımın doruğa vardığı 19. yüzyılın ikinci yarısında bir patlama tarzında peşe peşe ortaya çıkan fizik medyumların yarattığı harika olaylardan da bahsetmeden geçemezdim. Üstelik bu medyumlar üzerinde yıllar boyu bir laboratuvar araştırması yapar gibi titizlikle denemeler yapan dünya çapındaki ünlü bilim adamlarını nasıl görmezlikten gelebilirdik? Onların kitaplarından ve biraraya gelerek kurdukları Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin yayınlarından alıntılarla, yaptıkları deneyleri ve vardıkları sonuçları okuyucularla paylaşmak benim için keyifli bir görev olmuştu.

Gördüğünüz gibi iki yıl boyunca çok ayrı başlıklar altında konuyu incelemiş olduğumuzdan bunların bir toparlanması gerekiyor. Ayrıca önümüzdeki aylarda, günümüzde ateizmin ilmiyali sayılan "Tanrı Yanılgısı" kitabını eleştirirken de bizlere ışık tutacağına inandığımdan, bu uzun yazı dizisini sizlere özet olarak sunuyorum.

TIP PROFESÖRLERİ ve İSTANBUL MÜFTÜSÜ KONUŞUYOR

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinin efsanevi fizyoloji profesörü Sadi İrmak'ın sözleri:

"Bir fizyolojist olarak evrende büyük bir düzen ve ahengin varlığını görüyo-

rum. Bunu yaratan zekâya inanma ihtiyacına, belki herkesten fazla zorlayan bir bilim dalının üyesiyim. Yaratılmış şeyler içinde en karmaşık ve en gelişmiş olanı muhakkak ki insan vücududur. Vücut içinde öyle bir olağanüstü düzen ve ayar; daha doğrusu binlerce düzeneğin öyle bir birlikte çalışması görünür ki, bunu tesadüf diye açıklamak mümkün değildir. Fizyoloji ne kadar iyi bilinirse, bu evrendeki düzen fikri de o kadar samimiyetle kabul edilir. Öte yandan bir insan nasılsa, inandığı Allah'ı da ona göredir. Yani bu büyük düzeni, herkes kendi ölçüsüne göre anlar ve yorumlar. Bununla beraber Allah kavramının en yüce tanımını Kur'an'da bulduğumuz şüphesizdir. Nitekim Goethe, Carlyle ve hattâ Einstein'ın Allah görüşleri Kur'an'a pek yaklaşır..."

"Vücudun tümü olsun, bölümleri olsun hepsi tabiat kanunlarına göre işliyor fakat bir hedefe yönelik olarak! Yani her hücrede faaliyetler adeta bir küçük bilinçle yürüyor. Bu bilinç, bireyi ve türünü mümkün olduğu kadar yaşatma yönünde işliyor. Bu yön tutmayı doğa bilimleriyle açıklamak olanaksız. İşte burada inanma ihtiyacı baş gösteriyor. Her şeye hâkim, her şeyi bilen evrensel bir düzenleyici aramaya mecbur oluyoruz. İnsanın ya tamamen cahil ya da tamamen bilgin olduğu zaman Allah'ı vardır. Orta yerde kaldığı zaman Allah'ını kaybediyor."

İstanbul Üniversitesi'nin ünlü kadın doğum profesörü Kâzım Arısan'ın sözleri:

"İnsan vücudundaki hücrelerin nasıl akıl almaz bir iş bölümü ile çalıştıklarını şu örnek daha güzel anlatacak ve vücudu yöneten manevi bir zekânın varlığı daha net görülecek. Vücudumuzun bütün hücrelerinin çekirdeklerindeki kromozom ve genlerinin her bakımdan birbirinin tamamen aynı olduğunu biliyoruz. Gözümüzdeki hücre ile karaciğerimizdeki hücrede bu yönden hiçbir fark yoktur. Buna rağmen her biri nasıl değişik vazifeler görüyorlar? İşte milyarlarca birbirinin aynı hücreyi kendi görevlerine uygun hâle getirecek öyle bir düzenek işe karışıyor ki, bu düzen ve ustalık karşısında sadece seyredip sessiz kalmak galiba en iyisi. Mesela karaciğerdeki bir hücreyi ele alalım. Bu hücre belli bir görevi yapacak hâle şöyle getiriliyor. Histon denen bir madde ile o hücrenin gen grupları adeta bir kablo ile sarılmış gibi kuşatılıyor. Sadece o hücreye görevini yaptıracak olan gen açık bırakılıyor. Ve o karaciğer hücresi ancak açık kalan genden gelen emirleri yerine getirdiğinden belirli bir fonksiyon yapıyor. Vücudumuzdaki milyarlarca hücrenin genlerinin yapacağı işe göre histon maddesi ile böyle sarılması ne demektir? Bu tesadüflerle olabilecek bir şey midir? ASLA! Mutlaka bilgili ve bilinçli manevi bir yöneticisi var bedenimizin. Bunu kabul etmek zorundayız."

"Bütün organlarınız harikulade vazife görecektir bir tarzdadır. Geçmiş dönemlerde anlamsız gibi görünen organların varlığından söz edilmişti; bademcik ve apandisit gibi. Fakat bugün onların da yararlı ve gerekli olduğu anlaşılmıştır.

Ben bugün vücudumuzda lüzumsuz hiçbir şey görmüyorum. Böyle lüzumsuz bir organdan bahsedilirse bunu bilginizin eksikliğine yorarım."

"Mutlaka vücudu yöneten manevi bir kudret var. Bir otomobil de fizik ve kimya kanunlarına göre çalışır ama hem onu yapan bir ustası hem de onu yöneten, hiçbir engele çarptırmadan yürüten bilinçli bir şoförü var. İnsan vücudunu da yöneten böyle bilinçli manevi zekâ mutlaka var. Hepsinin üstünde ise, bu sonsuz evreni ve bu olağanüstü düzeni yaratan Allah var elbette."

İstanbul Müftüsü A. Fikri Yavuz'un sözleri:

"Maddenin hep varolduğu, yaratılmadığı fikrine bilimsel yönden itiraz ederim. Radyoaktif cisimlerin ömürlerinden, evrenin yaşından bugünkü bilim söz etmiyor mu? Hattâ bu hususta değişik yöntemlerle rakamlara bile ulaşılar. Maddenin yaşını birkaç milyar yıl olarak hesaplıyorlar. Demek ki bir başlangıcı var. Böylece madde yoktan ve kendi kendine var olamayacağına göre bir Yaratan fikri kendiliğinden ortaya çıkıyor."

"Materyalistlerin bazıları maddenin ezeli yani yaratılmamış olduğunu iddia ediyorlar. Bilimsel sonuçlara aykırı olmasına rağmen, maddenin sonsuzdan beri mevcut olduğunu kabul ediyorlar. Böyle bir şeyi düşünebiliyorlar da neden maddi olmayan hem de bilinçli

ve en büyük bilgiye sahip, her şeyi yaratan bir Allah'ın sonsuzdan beri var olduğunu, yani yaratılmamış olduğunu kabul edemiyorlar."

CANLILARDAKİ HARİKA DÜZENEKLERDEN ÖRNEKLER

** Yabani arılardan Ammophile, yumurtadan çıkan yavruları taze etle beslensin diye üzerine yumurtlayacağı tırtıla 9 iğne batırır. Hepsisi de 9 hareket merkezi olmak üzere. Tırtıl ölmez ama felç olup hareket edemediğinden yumurtaları üzerinden silkeleyemez. Ve böylece yumurtadan çıkan yavrular tırtılı afiyetle yerler. Büyüdüklerinde onlar da bir başka tırtıla 9 iğne batırarak nesillerini sürdürürler.

** Bal arıları düzgün altıgen prizma olarak yaptıkları peteklerinin ortasındaki 3 eşkenar dörtgenden oluşan kapaklarını 70 derece 32 dakikalık eğimle yaparlar. Yüksek matematikçiler türev hesaplamalarıyla en az balmumu harcanması için zaten 70 derece 32 dakikalık eğim olması gerektiğini buldular. Arılar, bizim içgüdü deyiverip açıkladığımızı sandığımız bu işlemi milyonlarca yıldır yapıyorlar. Arılara böyle davranmalarını kim vahyetti acaba? Ne dersiniz?

** Bir tıp profesörü, bir genetik bilgini olmadan, bir ilk çağ bakışıyla bile vücudumuzu inceleyerek yapısındaki ustalığı fark edip hayran kalmamız zor olmasa gerek. İskelet yapımızdaki

düzeni ayak tabanımızda ufak bir kavisle bizleri düztabanlıktan kurtaran ustalığı görmek için bilgin olmaya ihtiyacımız yok. En kıymetli organımız beynimiz sağlam kafatası içinde korunur, hassas kalbimiz göğüs kafesi arkasında saklanırken şiddetli olmayan bir yumruğu midemize yediğimizde nihayet bayılırız. Hepsi o kadar. Ya kalbimiz açıkta bırakılıp yumruğu yese idik sağ insan kalır mı idi? Burnumuz sereserpe açıkta öylece duruyor. Dış etkilere son derece duyarlı gözümüz de öyle olsa idi ortada gören insan kalır mıydı? Önce içeri doğru çekilip aksiliklerden korunmuş ama bununla yetinilmemiş; kaş, göz kapağı, kirpik, gözyaşı gibi desteklerle iyice güvence altına alınmış. Tam da duyma merkezimizin başına kulak kepçesinin yerleştirilmesinde bir bilgi ve hüner olduğunu, tesadüfen orada bulunmadığını anlamak için ilk çağ insanı görüşüyle bile düşünerek bakmamız bize yeter de artar bile. Hele bir de biraz bilgimizi artırıp dikkatli gözlerle bakınca neler görmekteyiz. Nefes ve yemek borusunun birleştiği yere konan küçük dil lokmaları yutarken nefes borusunu kapatarak yemekleri mideye gönderir. Aksilik bu ya, yutarken konuşmayı sürdürürsek küçük dil devre dışı kalır diye de yeni bir önlem alınmış. Nefes borusu başındaki duyarlı tüyler hemen kasılmayı sağlar ve öksürterek yemekleri dışarı püskürtür. Eğer akciğerlere gitseydi zatürre olmamız işten bile değildi. Gerçekten bedenimizin yapısı o kadar karmaşık, o kadar mükemmel

olmasaydı bunca tıp kitabı kütüphaneleri alabildiğine doldurur muydu?"

** Harvard Üniversitesi Evrim Biyolojisinin Darwin'ci profesörlerinden Stephen Jay Gould kitabında "Benim Gözdem" diye bahsettiği tatlı su midyesinden hayranlıkla söz eder. Dip çökeltelerde gömülmüş ama arkası dışta kalan bu midyenin, bu dış bölgesinde bir yapay balık oluşur. Sanki gerçek imiş gibi kanatçıkları ritmik hareketler bile yapar. Bu sahte balık süs diye durmaz orada. Başka balıkları kendisine çeksin ve midyenin suya salacağı larvalar onların solungaçlarında büyümelerini tamamlasın diye oraya bir sahte balık yerleştirilmiştir. Bunu kim düşünüp hesaplayıp koydu acaba?!...

** Yeşil yapraklar Güneş ışığından yararlanarak fotosentezle karbondioksit ve suyu birleştirerek hepimizin gıdası olan organik maddeleri oluştururlar. Yapraklarda öyle ince düzeneklerle bu başarıyor ki, çok istediğimiz ve de çok ihtiyacımız olmasına rağmen bir benzerini bile yapamadık.

** Suyun 130 metre yüksekliğindeki ulu ağaçların en üst dallarına kadar ulaşabilmesi nasıl mümkün oluyor? Bilim adamları yıllarca uğraştıkları halde doyurucu bir açıklamaya hâlâ kavuşmuş değiliz.

Gelecek sayıda, özetimizi tamamlayacağız.

Benliđi Aşabilmek

Güngör Özyiğit, Psikolog

Gerçek yolunda en büyük engel benlik ve bencillik. İnsan o engeli aşmadıkça ve kendinden dışarı taşmadıkça, gösterilen gayretler semeresiz kalır.

Vaktiyle birkaç din görevlisi düşünüp taşınırlar ve şöyle parlak bir fikir gelir akıllarına: “Japonya bilim ve teknikte ileri ama din yönünden geri. Gidip onlara Müslümanlığı bir güzel anlatsak. Öylece hem onları Müslüman yapsak hem de Müslümanlığa yeni bir güç kazandırsak.”

Hemen eyleme geçmeden önce, bilgisine güvendikleri etkili ve yetkili bir kişiye danışmaya giderler. Ve onun da onayını alacaklarından emin olarak, bu düşüncelerini kendisine açarlar. Sağduyulu bilgili kişi, bir süre düşündükten sonra “Siz, Japonya’ya gidip, onlara dinimizi anlatmadan önce, kendi yurdumuzda İslam’ın ilkelerine uygun yaşayan yüz gerçek insan ve Müslüman yetiştirin.

Öyle ki, daha sonra Japonlara bu dinin yüceliğini anlattığımızda, onlar size “Peki, dediklerinizi yaparsak sonunda biz kime benzeyeceğiz?” diye sordukları zaman, onlara o yüz örnek insanı yüz akımız olarak gösterebilirsiniz.”

Hani ermişlerden Beyazıd-ı Bestami zamanında adamın biri, bir Hristiyan’a, Müslüman olmasını önermiş ya! O da “Beni hangi Müslümanlığa çağırıyorsun? Eğer Beyazıd’ın Müslümanlığına ise ona gücüm yok, ama imanım var. Sizin gibilerin Müslümanlığına davet ediyorsan, ona da ihtiyacım yok” der.

Gerçek yolunda en büyük engel benlik ve bencillik. İnsan o engeli aşmadıkça ve kendinden dışarı taşmadıkça gösterilen gayretler semeresiz kalır.

Cennet Yolu

Adamın biri gerçeğe ermek ve cennete girmek için, elinden geldiğince çalışır dünyada. Kötülüklerden sakınır, iyiliklere hep yakın durur. Ve günün birinde ölür, doğru cennetin kapısına gider ve tıklatır kapıyı. İçerden tatlı mı tatlı bir ses duyulur. “Kim o?”. “Benim ya Rabbi!” der bizimki. Derken her yer kararır. Ve adam dünyada bulur kendini. Eksik bıraktığı yerden yine koyulur çalışmaya. Daha bir artırır içini. Biraz daha artırır bilgisini. Günü dolup ecel geldiğinde artık cennete gideceğinden emin, kibarca vurur kapıyı. Aynı tatlı ses sarar tüm benliğini: “Kim o?” adamcağız boynu bükük “Benim ya Rabbi!” der. Yine her yer kararır. Ve adam yeniden dünyada bulur kendini. Bu kere daha sıkı sarılır işe. Her adımını atar bilgiyle. Her hayra anahtar olur sevgiyle. İnsan kardeşlerinin dertlerini dindirmeye koyulur. O arada kendiyile birlikte cenneti de unuttur. Ömür kadehi dolup da ölüm şerbetini içtiğinde, bir de bakar ki cennetin kapısı önündedir. Kapıyı usulca vurduğunda bir: “Kim o?” sesi duyulur ki her sesteki güzel ve sanki bir sevgi seli. O selin akıntısına kaptırır kendini ve: “Sensin Ya Rabbi, yalnız ve sadece Sen!” der. Bunun üzerine cennetin kapısı ardına dek açılır ve adam Tanrı katındaki gerçek yerini alır. Öylece benliğin başını kurban edip, biz sofrasında gerçeğe katık olur.

İnsanı Oluşturan Ortam

İnsanın tam olarak insan olabilmesi, giderek insanüstüne doğru yol alabilmesi için onu o yönde geliştirmeye özendirici

destekleyici bir ortam da gerekli. İnsanların birbirini överek yüceltmediği, yücelmesine yardım etmediği, tersine birbirinin üstüne basarak yükselmeyi deneyen, biri diğerini hep aşağıya çekmeye çalışan bir toplumsal ortamda insanın çırpınışı, bir yerde bataklığa düşenin kurtulmak için debelendikçe daha çok batmasına benzer. Şöyle ki, adamın biri öldükten sonra bir melek eşliğinde cehennemine gezer. Büyük büyük kazanlar görür içinde günahkâr insanların kaynadığı. Her bir kazanın başında da elinde topuzuyla bir zebani vardır, başını kurtulmak için su üzerine çıkarmaya çalışırsa, zebani topuzu indirir kafasına.

O arada adam, bir büyükçe kazan daha görür ki, ne içinde dışarı çıkmaya çalışan bir baş var. Ne de kazanın başında eli topuzlu bir zebani. Şöyle sorar meleğe “Burada insanlar yanıyor mu?” “Evet” der melek “Burada Türkiye’den gelen günahkârlar yanıyor. Onlar birbirini aşağıya çekmek ve yükseltmemek için zaten ellerinden geleni yaptıklarından, biz de onların başına ayrıca bir zebani koymaya gerek görmedik. Öylece persondan de tasarruf etmiş olduk.”

Oysa isteklerimizi elde etmede başkalarını hiçbir şey yapamaz hâle getirmeyi değil de kendimizi ve birbiri-mizi yüceltmeyi deneseydik belki hep birlikte cennette buluşabilirdik. Daha da ötesi Tanrı ilkesi yüreğimizde iken, gurbette yaşamaktan ve yalnızlıktan kurtulurduk. Öylece biricik olmanın özgünlüğünü ve bir olmanın özgürlüğünü birlikte yaşama mutluluğuna ererdik.

Umut

Nihâl Gürsoy

Umut, içinde bulunduğumuz sorunların çözülebileceğine ve geleceğin iyi olasılıklar barındırdığına dair duyulan inançtır. Umut, her şeyin iyi olacağına dair iyimser bir bakış açısından çok farklıdır. Charles R. Snyder (Kansas Üniversitesi Klinik Psikoloji Profesörü 1944-2006) umudu; “Amaçları gerçekleştirmek için gerekli irade ve yönetime sahip olduğumuz inanç” olarak tanımlar.

Umut düzeyi her bireyde farklılıklar gösterir. Yüksek umut seviyesine sahip bireyler, motivasyonlarını yükseltme, amaçlarına ulaşmak için kapasitelerinin olduğu, hedeflerine ulaşmak için farklı yollar bulunduğu ve bunları deneyebilecek esnekliğe sahip oldukları gibi inanç ve becerilere sahiptirler. Zor işlerin üstesinden gelebilmek için sorunları ilgili kısımlara ayırarak karmaşık bir bütünlüğe uğraşmak yerine, daha basit seviyeleri çözerek ilerlemeyi seçerler.

Umut, ruhun ve yaşamın bileşenlerinden oluştuğu için yaşamın dinamiğidir. İnsan umutla güçlüdür. Zor

zamanların üstesinden gelebilmek umutla mümkündür. Korkular, kaygılar ve endişeler bireyi güçsüz düşürürken umut; bireyi harekete sevk ederek zorlukların üstesinden gelmeye teşvik eder. Umut, bireyin olaylara anlam katmasını sağlayarak, psikolojik sağlamlığını artırır ve geleceğe dair yaşam hedefleri getirir. Gerçekleştirilebilir hedefler için gerekli olan azmi umut sağlar.

UMUT ve ALLAH İNANCI

Yaradan’a yönelmek, dua etmek gibi inanç kaynaklı eylemler umudu ve yaşama olan inancı artırdığı gibi kaygı ve depresyonu da azaltabilir. Tanrı inancı bireyi karanlığa ve boşluğa düşmekten korur, olayların yaşam içindeki yerini ve anlamını daha yüksek bir bilinçle kavramasını sağlar. Acılar, kayıplar ve zorluklar yaşamın derin anlamına dair mesajlar taşıyarak farkındalığımızın artmasına ve Tanrı ile aramızda daha derin bir bağ kurulmasına neden olurlar. İmanın gereği olan Allah’a inanmak, güvenmek, kişinin ruh sağlığı, maneviyatını inşa etmesi umut düzeyi üzerinde oldukça önemli

etkilere sahiptir. Bireyin olaylara dair bakış açısını genişlettiği gibi, sorunlarla başa çıkabilme becerisini de destekleyerek olayların sonuçlarını da etkiler. Tanrı inancı olan bir birey, kendisini asla yapayalnız hissederek umutsuzluğa kapılmaz. Her zaman sığınacağı ve yardım isteyeceği bir Yaradan olduğunu bilmenin içsel huzuruna ve güvenine sahiptir. Kur'an'da Allah şöyle buyurmaktadır. "Sıkıntıda ki kişi kendisine yalvardığında cevap veren kimdir? Kim onların acılarını dindirir? Kim sizi yeryüzünde hükümler kılar? Allah'tan başka ilâh var mıdır? (Neml, 27/62)

UMUT ve ANLAM ARAYIŞI

Yaşamı anlamlı kılan, bireyin sahip olduğu anlam ve amaçlardır. Anlam ve amaçtan yoksun bir insan boşluk içindedir. Bu boşluk ve anlamsızlık duygusu giderilmezse kişi son derece mutsuz olur. Yaşam memnuniyeti ve mutluluk, yaşama verilen anlam ile yakından ilişkilidir. İnsanların yaşadıkları zorlukları ve acıları anlamlandırma konusunda dinler, geniş bir kapasiteye sahip olarak her zaman insanlığa hizmet etmişlerdir. İnanç ekseninde yapılandırılan bakış açısı, bireylerin başa çıkma ve zorlukların üstesinden gelme gibi becerilerini desteklemektedir. Anlam, inanmayı da kapsadığından, yaşam içerisinde anlam kazanan acılar, inananlar tarafından daha kolay kabullenilir ve sindirilir.

İnsan, amaçları adına çeşitli yetenekler elde etmek için çaba göstererek eylem ve duygu birliği sağlar. Zaman içinde hedefe yönelik eylemlerin hepsi birey için anlam

kazanır. Anlam, kişiye güç ve cesaret kazandırdığı gibi bireyin psikolojik dayanıklılığını da artırır. Eylemlerine anlam yüklemiş olan kişiler çok daha başarılıdırlar.

Anlam ihtiyacı insanların sürekli sorunlarından biridir, ruhsal bütünlüklerini sağlamak bakımından yaşadıklarını bir anlam çerçevesine oturtmak isterler.

UMUT ve ZAMAN İLİŞKİSİ

Umutsuzluk insanın gelecek algısını karartır. Bu durumda kişinin bir şey yapma isteği, cesareti, güveni ve kendisine saygısı da kalmaz. Faaliyetlerin düzenleyicisi olan gayret kaybedildiğinde yaşam, yeni koşullara uyum sağlayamaz hâle gelerek katılaşır. İleriye dönük olma özelliğini kaybeder. İyi bir gelecek tasavvuru ve umudu, bireyin içinde bulunduğu şartlarla mücadele etmesini sağlar. Geçmişte yaşananları değiştirmek mümkün değildir ancak içinde bulunduğumuz zamanı iyi değerlendirerek geleceği olumlu etkilemek mümkündür.

İnsanlar, yaşadıklarından çok şey öğrenirler. Geçmiş, bugünümüzü ve yarınımızı yöneten değil, kazandığımız tecrübeler aracılığıyla bize hizmet eden konumda olmalıdır. Geçmiş kabullenmek, pasif bir tutum değildir. Sadece tecrübelerin ışığında tekrar değerlendirilmesi önemlidir çünkü geçmişin süzgeci, şimdiki noktaya sağlam basmamız ve ilk hareketi oluşturmamız bakımından gereklidir.

SORUMLULUK ve UMUT

Bireyin kendi varlığının düşünce, duygu ve eylemleriyle bunların sonuçlarının farkına vararak üstlenmesi olan sorumluluk duygusu, kişisel gelişimi için önemlidir. Sorumluluklarını kabullenmeyen kişiler, olanlar için başkalarını ve diğer nedenleri kolaylıkla suçlayarak değişime direnirler. Değişim, ancak farkındalıkla mümkündür ve eylem gerektirir. İnsan yaşama ilişkin sorumluluklarını üstlenirse, yaşadıklarından kendi payına düşeni görebilir ve değişim için hem gayret gösterebilir hem de umut besleyebilir.

Yaşamdaki kısır döngüleri kırmanın en etkin yollarından biri de eylemde bulunmaktır. Eylemlerimiz için aldığımız sorumluluk, bizi faydalı işler yapmaya yönlendirirken hayatımızın kontrolünü de elimizde tutmamıza yardımcı olur. Eylem, farkındalık ile başlar ve umut içerir. Farkındalığımız arttıkça yaşamımıza yön verme kabiliyetimiz de artar.

BAKIŞ AÇISI ve UMUT

İnsan, gerçekler karşısında düşünme şekline göre tavır alır. Yaşanılanları açıklama karşısında düşünceler gerçekçi ve yapıcıysa bireyi olgunlaştırır ve geliştirir. Düşünceler olumsuz ve kötümser olduğunda ise yaşamı daraltır ve zarar verir. Bu nedenle duygu ve düşüncelerimize yön verebilmek; gerçekçi, olumlu, yapıcı ve yaratıcı düşüncelerle yaşamımızı yönlendirerek hayatımızı rahatlatır. Kişinin kendisinden başka hiç kimsemin gerçekleştiremeyeceği bu bilinçli çaba bireyi

güçlü ve başarılı kılar. Sağlıklı düşüncelerin onarıcı gücü varken, olumsuz ve kötümser düşünceler bireyi güçsüz kılar. Karamsar bakış açısı problemi daha karmaşık hâle getirerek çözümünü zorlaştırdığı gibi, sorunun kalıcı hâle gelmesine de neden olabilir. Dolayısıyla insan, düşüncelerini bir süzgeçten geçirerek gerektiğinde araştırarak doğruluğunu test etmek durumundadır. Özellikle insanın kendine yönelik olumsuz bakış açısı onun kendinden umut kesmesine neden olarak her türlü kazanımına engel olur. İnsan olumsuz koşullar karşısında kendisini çaresiz görmemeli, duygu ve davranışlarını, eylemlerini tekrar gözden geçirerek tekrar denemekten vaz geçmemelidir.

Umut, bireyin seçimleriyle yaşamındaki olayların sonuçlarını etkileyebileceği inancıdır. İnsan, umut ederek yaşama etkin bir biçimde katılabilir. Umut sahibi birey, kendi yaşamını yönlendirebilme yeteneğini artırarak yaşamını daha sağlıklı, üretken ve mutlu hâle getirebilir. Umut sahibi bireyler, yaşadıklarını olumlu bir tutumla kabullenerek, tecrübelerinden daha güzel bir gelecek için gerekli sonuçları çıkararak eylemlerine öğrendikleri doğrultusunda yön vererek gelişirler. Geçmişe dönülemeyeceğini bilerek ve gelecek için endişelenmek yerine içinde buldukları zamanı en doğru ve faydalı biçimde değerlendirmeyi seçerler.

Umut olmadan yeni başlangıçlar yapmak imkânsızdır. Umut, yaşamda daha iyi sonuçlar elde etmek ve mutlu olmak için çeşitli fırsatlar olduğuna dair itici ve onarıcı bir güçtür.

Yeniliğe Açık Olmak Bize Ne Kazandırır?

Seyhun Güleçyüz

Bireyin çeşitli durum ve senaryolarda değişime ihtiyaç duyabileceği olasılığını kabul etmesi ve bunun bilinçli olarak farkında olması, onun bu değişimi gerçekleştirme isteğiyle birlikte yeniliğe açık olma halini simgeler. Bunun için her tür değişimi korkuyla değil, heyecanla karşılamak gerekir: Hayatın statik olmadığını, olamayacağını aklımıza iyice yerleştirmek, düşünmeyi hayatımızın merkezine alarak çaba göstermek önemlidir.

Peki, bunun aksini düşünmek yani yeniliğe kapalı olmak ne anlama gelir? Evet, bazı insanlar için alışkanlıklarından ve kendi bildiklerinden vazgeçmek çok zordur. Bu durum yeniliklere kapalı olmalarına, değişime direnmelerine sebep olur. Bu yenileşme korkusunun çok ileri düzeyine neofobi denir. İnsanların yenilikten korkmalarının en önemli sebebi konfor alanlarından çıkabileceklerini hissetmeleridir. Konfor alanları bazen tek bir kişiyi değil, aynı şeyi yapmaktan hoşlandıkları için hayatlarını donmuş şekilde tüketen yakın arkadaşları da kapsayabilir. Yenilikten korkmamak ve kendini yenilemek için emek vermek, kişinin varoluş amacının gereğidir çünkü dünyada zamana denk düşerek yaşamak bir esastır.

Deneyimler tecrübeyi, tecrübeler bilgiyi ve o deneyimden edinilen yeni bilgi de yeni düşünceleri yaratır. Neticede bu düşünceler de duyguları

etkiler. Hayattaki yaşanmış bir olayın duygusal şiddeti ne kadar güçlüyse; deneyiminin izi beynimizde, aklımızda gönlümüzde o kadar uzun ömürlü olur. Duygular yoğun biçimde yaşandığında, nörolojik olarak, beynimize ve aklımıza kaydedilir.

Bir örnek vermek gerekirse, şöyle anlatılabilir: Aklımızda korkunç bir anıdan veya bir bilgiden kaynaklanan bir düşünce varsa içimizde korku hissederiz. Diğer bir deyişle düşüncelerimiz korku üretir ve buna yeni düşünceler eşlik etmeye başlar. Eğer bu düşünceler kişinin yaşamını değiştirip hayatını etkiliyorsa, bu onun yaşam tarzını oluşturur ve gün içindeki kararlarını da etkiler. Kişi o zaman kendini korumak için kapatır ve hayatı hep tekdüze kalır.

Böylelikle her gün aynı rutini sürdürmesi neticesinde bu zamanla alışkanlığa dönüşür. Kişi kendini oto pilota bağlar ve hayatına öylece devam eder. Kişinin beynindeki nörolojik ağlar kurur. Bu doğrultuda kişinin bedeni duygusal açıdan geçmişe şartlanır ve geçmiş onun geleceği olur. Artık kişinin bu bilinen geleceğinde bilinmeyene yer yoktur. Kişinin muhtemelen rutini bozulduğunda ise bundan rahatsızlık ve korku hissedip, yaşadığı deneyimi yersiz bulur. Beyni de aynı zihin seviyesinde kaldığı için zamanla nöronları da azalır.

Kişi geçmişi her gün rutin yaşamıyla yaratırken aynı şeyleri düşünüp, sürekli

aynı elektromanyetik alanı oluşturup, dışarıya hep aynı mesajı, aynı enerjiyi yollar ve sonuç olarak kendisinininkiyle benzer olan enerjileri çekmeye başlar. Çünkü evrende hiçbir şey kaybolmaz ve benzer benzeri çeker. Boşuna dememişler, **“Düşüncelerinizden sorumlusunuz”** diye.

Eğer insan dikkatini yeni bir bilgiye yöneltir ve bedenini de ona uyumlar ve bunu sıkı bir disiplinle yaparak şimdiki anı ona tam odaklanarak yaşarsa, akıl ve beden bu deneyimi sanki yaşamış gibi algılayabilir. Dikkatini toplayıp tekrar tekrar bu yaşanmamış deneyimi yaşıyormuş gibi zihninde tahayyül ederek tekrarlar, kişi bunu gerçekten yaşamış, bilmiş ve öğrenmiş bir hâle gelir. Böylece yeni bilgiyle geleceğini belirler ve tekâmülünü hızlandırır.

Bu konuyla ilgili Harvard Üniversitesi araştırma ekibi bir gruba beş gün boyunca günde iki saat beş parmak basit piyano egzersizi yaptırdı. Ve bir diğer gruba da beş gün boyunca aynı egzersizi piyanosuz yaptırdı. Onlara parmaklarını kıpırdatmadan piyano önünde olduklarını hayal etmeleri söylendi. Sonuç olarak: Bu provayı piyanosuz tekrarlayan gruptakilerin beyin nöronlarının, bu provayı piyanoyla yapan grubun beyin nöronlarıyla eşit miktarda artmış olduğu görüldü. Piyano çalmadan deneyi yapanlar beyinlerini önceden geleceğe hazırlamışlardı ve başarılı oldular. Görüyoruz ki günlük faaliyetler

başladığında beden doğal olarak ve otomatikman bilinçli veya bilinçdışı niyetinize eşlik ediyor. Böylece kişinin senelerce biyolojisi hazırlanır ve kolayca yenilikleri kabul eder, benimser. Önemli olan istemektir.

Yeniliğe açık bir zihinle yola çıkarsak kendi değişimimize sebep oluruz. Çünkü zaten var oluşumuzun doğasında değişim vardır ancak buna karşı tutumumuz, bu süreci nasıl deneyimleyeceğimizi hangi kaynaklardan besleneceğimizi iyi bilmekle oluşur. İnsanın kendini geliştirmesi, yenilemesi ve eksikliklerinden kurtulması için en önemli anahtar: Hem kendine hem çevreye hem de doğaya faydalı olmasıdır. Bu prensipten yola çıkarak işe başlamalıdır.

Yenilik türleri, son dönemde değişim derecesine göre yeniliklerden bahsedecek olursak radikal, artımlı ve yıkıcı olmak üzere üçe ayrılır. Bunlar ticaret ve endüstrideki yeniliklerdir.

Radikal Yenilik: Hizmet için tamamen farklı bir değer oluşturmaya dayanır. Bu oluşturma yerleşik yöntemlerden kopuş anlamındadır.

Artımlı Yenilik: Mevcut ürünün bir parçası olup çok önemli iyileştirmeleri kapsar yani ek değer yaratmaktır.

Yıkıcı Yenilik: Ürünlerin, hizmetlerin ve süreçlerin değiştirilmesi, köklü değişiklikler yaratan yeni fikirlerin uygulanmasıdır.

Dünyadaki değişim, insanlık tarihiyle başlamıştır ve her saniye devam etmektedir. Özellikle yazının bulunmasıyla insanlar elde ettikleri bilgi ve tecrübe ile kendilerinden sonraki insanlığın gelişmesinde büyük rol oynamışlardır. Çağlar boyunca birçok düşünür ve bilim insanı bu konuyla ilgili araştırma yapmışlar ve insanın Dünyada yaşarken gelişmek zorunda olduğunu ve bu sebepten dolayı yeniliğe açık olması gerektiği fikrini anlatmışlar ve öğretmişlerdir. Bu konuyla ilk ilgilenip fikirlerini söyleyen M.Ö. 540-480 yılları arasında yaşayan Herakleitos'tur. "Her şeyin akış içinde olduğu" tezini ortaya koyan ilk bilgidir. "Evren sürekli akan bir süreçtir, baştan sona değişmedir, asla duraksamayan sürekli bir değişim içinde olan başka bir şey yoktur" der ve şöyle devam eder; "İnsanların kalıcı şeyler varmış düşüncesine kapılması, değişimin kurallarına değil, kendi düzenine, ölçüsüne ve yasına bağlıdır." Onun fikirleri asırlar boyunca yaşamış ve Hegel, Marx gibi önemli kişileri etkilemiştir.

Dostoyevski ise: "Yeni bir adım atmak, yeni bir söz söylemek, insanların en korktuğu şeydir" demiştir. Bence yenilikleri kabul edip, başarıyla uygulayabilmesi için kişinin değişime niyet etmesi, özsaygı ve özgüven

içinde korkusuz, kendine inanması, kendini iyi tanıma çabasında olması gerekmektedir. Ama bu iş kendine değer vermeden, sevmeden olmaz.

Yeniliğe açık olmanın temel bileşenleri: Değişimin ihtiyacını hem kendinde hem çevresinde fark edip kabul etmesi gerekir. Kişinin kendine inarak yeniliğe ve değişimin potansiyel sonuçlarına yönelik olumlu duygular beslemesi gerekir. Yeniliği isteyerek, gönülden uygulaması ve ona inançla sarılması şarttır. Bu yazdıklarım yenilenmenin, kendini ele almanın başarısı için gerekli başlangıç koşullarıdır.

Değişmek için ilk adım eksikliklerimizden arınmak olmalıdır. Değişimle gelişmeye başlamak, yaşamımızı olumlu bir şekilde dönüştürmek için önemli bir fırsattır. Değişim yaşamda kaçınılmazdır. Yeniliğe açık bir akıl ve gönülle bu işe başlayalım, zira değişim

hayatın ve yaşamın doğal akışıdır. Bu değişime olumlu düşüncelerin oluşturduğu bakış açısıyla başlarsak, daha hızlı gelişiriz. Bu görevde hoşgörülü, sabırlı, esnek, sevgi dolu, olumlu, çalışkan ve disiplinli olmak, duygularımız açısından daha güçlü olmamızı sağlar. Cesaretli olmak başarıya ulaşmamıza hız katar.

Yeniliğe açık olmak için bize faydalı olan yeni bilgilere de açık olmalıyız. Bu bilgilerin düşüncelerimizi ve ufkumuzu geliştirdiğinin farkına varmamız ve bunun için de kendimizi kontrol etmemiz gerekir. İnancımızın güçlü olması bizi çıkamadığımız zorluklarda Yaradan'a sığınmamızı sağlar. Böylece sakın ve daha sağlıklı kendinden emin düşünen olabiliriz. Böyle olduğumuzda, ilâhi âlemden de yardımlar alabiliriz. Bu tarz süreçlerde destek almak insanı güçlü kılar. Yenilenmemizi hızlandırabilecek diğer önemli bir nokta da geçmişini serbest bırakmak ve yeniliğe açık olmaktır. Bunu yapmayı bir alışkanlık haline getirdiğimizde, özgürleştirdiğimizi ve hayatın tadını çıkarabildiğimizi fark eder, bundan mutluluk duyarız. Yani geçmişe karşı tutum değiştirmek, yaşamı daha anlamlı, daha zengin, daha tatmin edici ve daha mutlu hâle getirir. Böylece bizler zamanın akışına daha fazla uyumlanarak, daha hızlı düşünen, daha hızla arınan, daha gelişen kişiler oluruz. En önemlisi ise daha kolay seven, daha sağlıklı, daha neşeli ve daha canlı varlıklara dönüşürüz. Böyle insanlar birçok fırsatı da kendilerine doğru

çekerler... Gönül sevginin kaynağıdır ve seven insanın, gerçekten seven insanın neler başarabildiğini, nasıl yenilik ve bilinmezi bilinen hâle getirdiğini hepimiz biliriz. Bunun en açık örneği Atatürk'ün vatan sevgisinin ortaya çıkardığı mucizelerdir. Sevgi ve bilgi enerjidir.

Her gün yeni şeyler üretmek üzere güne başlamak, enerjimizi hayır için kullanmak, zamana denk düşerek yaşamak hepimizin en önemli hedefi olmalıdır. Böylece her gün, yeni bir gün olur ve her gün Güneş bizim için yeniden doğar. Dün bugüne, bugün de yarına benzemez ve her günümüz hayırlı olur.

Zaman hepimizin bildiği gibi bir enerjidir. Her şeyi eskitir. Bizler zaman içinde, zamana göre de değişmesini bilmeliyiz ki, zaman bizden şikayetçi olmasın. Eğer yeniliğe açık olup kendimizi yenilemezsek tekâmülümüz aynı yerde durur. Kendimizi heyecansız, cansız hissederiz. Yeniliğe açık olanlar bu yüzden aynı zamanda uyanık inanç içinde olurlar. Kendini yenileyenler inançlarını da kontrol ederek, onu yeni bilgilerle geliştirirler ve böylece hızla yükselirler. Zaten insan Dünya'ya iyi insan olmak, hattâ insan üstüne ulaşmak amacıyla geliyor. O halde iyi insan olmak için iyiliği sevmek, yeniliği kabul etmek, çalışmayı baş tacı etmek gerekir. Bu, insanın iyi insan olması hem de insanüstüne ulaşması için önemli unsurlardan biridir.

İnsanın Doğası ve Savaş

Yılmaz Özakpınar

İnsan, başka bütün canlı türleri gibi bir biyolojik organizmadır. Her tür canlı gibi insan da yaşama içgüdüleriyle doğar. Biyolojik bir organizma olmanın gereği olan bu ortak niteliğe rağmen, insan yaşamı ile başka her tür canlının yaşamı arasında muazzam bir fark vardır. Her hayvan türü, genetik olarak belirlenmiş bir yaşam sürer. Hayvanlarda, ne bir türün bireyleri arasında ne de birbirini izleyen kuşaklar arasında yaşam biçimi bakımından belirgin bir farklılık olmaz. İnsanın da bir genetik yapısı olmakla birlikte, o genetik yapı, insan türüne, uygun koşullarda gerçekleşecek apayrı bir potansiyel kazandırmıştır. İnsan türüne özgü bu potansiyel, insan yaşamına, hiçbir hayvan türünde olmayan bir psikolojik ve sosyal imkânlar alanı açmıştır.

Bütün canlı türlerinin birbirinden farklı bir anatomik yapısı ve fizyolojik işleyiş biçimi vardır. Yaşam koşullarına adaptasyon bakımından, anatomik yapı ve fizyolojik işleyiş biçimi ne kadar önemliyse, davranışlar da o kadar önemlidir. Davranışlar, adaptasyonu sağladığına göre, onların rastgele ortaya çıkmadığı apaçık bir gerçektir. Bu nedenle, davranışları, organizmanın ihtiyaçlarına ve dış dünyadan alınan sinyallere göre ayarlayan bir mekanizmanın varlığını kavramlaştırmak bir zorunluluktur. İşte davranışları duruma göre ayarlayan bu kurallı mekanizmayı, “zihin” adını vererek kavramlaştırıyorum. Bu objektif zihin kavramına göre, her canlı türünün,

görece basit ya da karmaşık bir zihni vardır.

İnsana en yakın karmaşıklığıdaki hayvan türünün zihni ile insan zihni arasında kapatılamaz bir uçurum vardır. Her bir canlı türü, kendi algı dünyasında, çevresinin farkında olmak anlamında, çevresinin bilincindedir. Öyle olmasa, adaptasyonu sağlayacak biçimde çevre koşullarına ve kendi ihtiyaçlarına uygun davranışı üretemezdi.

İnsan zihni ile başka bütün canlı türlerinin zihinleri arasında sözünü ettiğim kapatılamaz uçurum nereden kaynaklanıyor? Bu uçurumun kaynağı, insan zihnine özgü bir temel yeti olan, zihinde sembollerle temsil etme ve sembollerle düşünme işlemleri yapma temel yetisidir. İnsan zihnine özgü bu temel yeti, yine insan zihnine özgü ve hepsi birbiriyle ilişkili başka birtakım yetileri doğurur.

Birinci olarak, insan, yalnız çevresinin bilincinde olmanın ötesinde, çevresinin bilincinde olduğunun da bilincindedir. Bilincinde olduğunun bilincinde olarak algılama ve eylem yapma yetisi, insanı kendi içgüdülerinin ve çevre uyaranlarının güdümünde olmaktan kurtarır.

Sembollerle temsil etme ve sembollerle düşünme temel yetisinin doğurduğu ikinci bir yeti, dil yetisidir. Dil yetisi, sadece zihinde temsil etmeye ve başkalarıyla iletişim kurmaya değil, aynı zamanda insanın kendi düşüncelerini düzenlemesine imkân verir. İnsan böylece, bir etki-

tepki çemberinin içine hapsolmaktan kurtulur. Kendi düşüncelerini, tıpkı dışarıdaki bir cismi inceliyormuş gibi inceleyebilir. Bu suretle, düşüncelerini eleştirel bir gözle düzeltebilir, ya da başka bir düşünce geliştirme yoluna girebilir. Semboller arasında kurduğu ilişkiler ve yürüttüğü muhakeme işlemleriyle hükümler verir ve bu hükümler, insanın yapacağı eylemlere kılavuzluk eder.

Sembol kullanma temel yetisine bağlı üçüncü bir yeti olan iradî eylem yapma yetisi işte böyle doğar.

Dördüncü bir yeti, içe bakış yetisi, insana, kendi duygularını, deneyimlerini saptama ve sorgulama imkânı verir. İçebakış yaparak kendi duygularını, deneyimlerini sorgulayabilme, vicdan dediğimiz bir iç duyunun kaynağıdır. Bu nedenle içe bakış yetisi, insanı ahlâk sorumluluğu olan bir özne yapar.

İnsan, somut algıların değişkenliğinden, onların bir ortak niteliğini soyutlayarak başka bakımlardan değişik nitelikteki somut algıları tek bir kategori içinde birleştirebilir. Bu yeti, sembollerle temsil etme ve düşünce işlemleri yapma temel yetisine bağlı beşinci bir yeti olan kavramlaştırma yetisidir. Doğada renk, boy, koku, biçim gibi algılanabilir hiçbir özelliği olmadan var olan bir çiçek yoktur. Çiçek, bir kavram olarak sadece insan zihninde vardır. Az önce sözünü ettiğim vicdan ve ahlak sorumluluğu ile ilgili olarak, iyilik ve kötülük kavramları yalnızca insan zihninde vardır. İnsanların yaptığı farklı durumlardaki değişik somut

eylemler, sadece zihinde var olan iyilik ve kötülük kavramlarına bağlı değerlendirmeyle iki ayrı kategori içinde toplanır.

Gerçek olsun ya da olmasın, varsayılan bir önermenin zorunlu sonuçlarını çıkarabilme anlamında varsayımsal düşünme yetisi, sembollerle düşünme temel yetisine bağlı altıncı bir yetidir. Varsayımsal düşünme, insan yaşamında yeni imkânlar yaratır. Sanat, bilim gibi insan yaşamının verimli etkinlikleri, varsayımsal düşünme olmaksızın doğamazdı.

İnsana özgü olan sembollerle zihinde temsil etme ve sembollerle düşünce işlemleri yapma temel yetisi ve o temel yetiden kaynaklanan diğer yetiler, insan yaşamında antropologların, sosyologların ve tarihçilerin kültür ve medeniyet dediği yaşam biçimlerini doğurmuştur. Kültür ve medeniyet, insanın kendi doğasında hazır bulunduğu oluşumlar değildir; sözü edilen yetilerin sağladığı imkânlar alanı içinde insanın kendi tercihleriyle oluşur.

Kültür ve medeniyet, insanın biyolojik yapısının ve genetik potansiyelinin sağladığı bir imkânlar alanı içinde insanın kendi tercihleriyle oluştuğu için, tarihsel bir gerçek olarak çok çeşitli biçimlerde oluşabilmiştir. Böyle olduğu içindir ki, doğa tarihinden ayrı olarak, insan toplumlarının her birinin, tarihçilerin ve sosyologların incelediği anlamda farklı tarihsel gelişimleri vardır.

İnsan, kültür ve medeniyet meydana getiren tek canlı türü olmakla birlikte, bir biyolojik organizma olmanın gereği

olarak insan yaşamının temelinde iki temel içgüdü vardır. Bunlardan biri cinsel içgüdü, diğeri saldırganlık içgüdüsüdür. Birincisi üremenin, ikincisi bireyin kendini savunabilmesinin ve yaşamda kalmasının itici gücüdür. Sonuçta iki temel içgüdü de biyolojik olarak insan türünün devamını sağlar.

Bir aslan bir geyiği yakalayıp parçaladığı ve yediği zaman aslanı zalimlik yapıyor gibi görmüyoruz. Aslan, geyiği görünce başka türlü davranamayacağı biçimde kendi doğasına göre hareket ediyor. Ama insanın, karar verme ve yapacağı eylemi seçme, yapacağı eylemin doğuracağı sonuçları önceden hesaplayabilme yetisi vardır. İyilik ve kötülük kavramlarını, toplum içinde büyürken içselleştirdiği değerlere göre oluşturabilen ve eylemlerinin sonuçlarını hesaplayarak yapacağı eylemi bu değerlere göre sorgulayabilen bir varlık olarak insanın yaşamında, bir ahlâk problemi vardır. Felsefî açıdan bakan Sartre bu gerçeği, “özgürlük, sorumluluktur” diyerek ifade ediyor. Burada bir parantez açarak eklemek istiyorum: Hayvanlar, açıkladığım anlamda özgür olmadıkları ve eylemlerini alternatifler arasından seçerek kararlaştıramadığı için, Sartre’ın, hayvanların hayatında trajedi ve komedi olmadığına ilişkin fikri, bilimsel bakımdan doğrudur. Çünkü Sartre’a göre trajedi, insanın kendi eliyle kendi acı sonunu hazırlamasıdır. Kendi iradesi dışında başına gelen bir facia değildir. Aynı nedenle, hayvanların bazı durumlarda içine düştükleri hallere biz gülsek bile onların yaşamında komedi yoktur.

Önemle üzerinde durduğum sembollerle temsil etme ve sembollerle düşünce işlemleri yapma temel yetisi, bu içgüdüleri, iradî olarak kontrol altına alma kabiliyetini de doğurur. İnsanda, içgüdüleri kontrol altına alma kabiliyeti olmasaydı, toplumsal yaşam olamazdı. İnsanlar, içgüdüleri kontrol altına alarak, üzerinde uzlaştıkları ve uydukları kurallara göre birarada yaşamayı gerçekleştirebildikleri için toplumsal yaşam mümkün olmuş ve insan türü devam edebilmiştir. Toplumsal yaşamı mümkün kılan değerler çok değişik kalitelere olabilir.

M.Ö. 1300 yıllarında Mezopotamya’yı içine alan bir imparatorluk kuran Asurların en belirgin özelliği zulüm yapmaya ve korku salmaya olan düşkünlükleri idi. M.Ö. 689 yılında Babil isyanını bastıran Sennaşerib şöyle öğünür: “Babil’i bir sel felâketinin meydana getireceği yıkımdan daha feci biçimde yerle bir ettim.” Sennaşerib’in torunu Asurbanipal M.Ö. 648 yılında Babil’i kuşattı ve şehri teslim olmak zorunda bıraktı. Başarısını şöyle ilân ediyordu: “Bana karşı hareket düzenleyen birçok adamın dilini koparttım ve sonra onları öldürttüm. Diğerlerinin başını kendi yerel tanrıların heykelleriyle ezdirttim. Sonra onların cesetlerini parça parça doğratıp köpeklerle, domuzlara, akbabalara ve gökteki bütün kuşlara yem yaptım. Bu işleri başararak büyük tanrıların kalplerini şenlendirdim.” Görünüşe göre Asurlarda din, zulüm ve kan dökücülüğü yumuşatmak için bir şey yapmıyor. Millî tanrı Asur, düşmanlarına karşı savaşıyordu ve acımasızdı. Bu tanrının, kendi tapınağı

önünde esirlerin idam edilmesinden tanrısız bir haz duyduğuna inanılırdı. Asur dininin esas işlevi, yetişmekte olan vatan-
daşı vatanseverce bir uysallığa hazırlamak ve ona, büyü ve kurban ile tanrıların tevccühünü kazanma sanatını öğretmekti. Böyle bir atmosferde gelişen biricik bilim, savaş sanatı idi. Tıp, yerle bir ettikleri Babil'in tıbbından ibaretti, astronomi Babil astrolojisinden başka bir şey değildi. Öyle anlaşılıyor ki Asurlar, tanrıyı kendi eğilimlerine göre tasarlıyor ve sonra da ona tabi olarak zulüm ve kan dökücülüğü meşrulaştırmış oluyorlardı.

Avrupa'da asillerin, rahiplerin ve toprak sahibi feodal beylerin yanısıra burjuva sınıfının ekonomik güç ve ekonomik güce dayanarak siyasi güç kazanması, liberal iktisat görüşünü ön plana çıkardı. Girişimciler, yeğledikleri liberal iktisat görüşüne en büyük desteği, Darwin'in biyolojik evrim teorisinden sağlamaya çalıştı.

Onlara göre, doğada "kısıtlı kaynaklar için yaşam mücadelesi", "doğal seçim yoluyla ayıklanma" ve "doğa koşullarına en uygun olanın yaşamda kalması ve neslini devam ettirmesi" prensipleri geçerliyse, sosyal yaşamda ve iktisatta da aynı prensipler geçerli olmalıydı. Sosyal Darwincilik denilen bu görüşe göre, doğadaki yaşam kanunu buysa, sosyal ve iktisadi yaşamda da dışarıdan müdahale olmamalı ve işleri kendi doğal akışına bırakarak yaşamaya hak kazananların üste çıkmasına izin vermeliydi.

Sosyal Darwinciliğin yanılığısı, genetik kurulmuşluk dışında bir seçme imkânı olmayan biyolojik organizmalar için geçerli sayılan teoriyi, konuşmamın başında zihinsel niteliklerini saydığım insana ve insan toplumlarına uygulamaya kalkmasıydı. İnsandan başka canlı türleri, biyolojik ihtiyaçlarının ve dış sinyallerin yönlendirmesiyle başka türlerle yaşam mücadelesine girer ve kaçınılmaz olarak kendi doğasının gerektirdiğini yapar. Oysa insan, sembolik zihinsel düzlemde oluşturduğu değerlere göre yaşamını düzenler ve eylemlerini bir imkânlar alanı içinde kendi tercihleriyle yapar.

Bireyler arası kurallı ilişkiler gösteren ve topluluk halinde yaşayan hayvan türleri vardır. Fakat hayvan türlerinin sosyal yaşamı da bir biyolojik kurulmuşluk çerçevesinde gerçekleşir. Bu nedenle hayvan sosyolojisi zoolojinin bir dalı olduğu halde insan sosyolojisi, insan biyolojisinin bir dalı değildir, kendi başına bir bilimdir. İnsan sosyolojisi, somut eylemlerden, insan ilişkilerini düzenleyen kuralları soyutlamaya çalışır. Tarih, toplumsal hayat yaşayan insan bireylerinin kendi eylemlerini, bir daha aynen tekrarlanamaz koşullarda kendi özgür iradeleriyle bir tercihler alanında seçerek yapmasından doğar. Sosyoloji ve tarihin bu bağlantı noktasından bakılınca, tarih incelemelerinin, kültür ve medeniyet kavramları bağlamı dışında yapılması imkânsız görünür.

Bireylerin, sembolik tasarımlar yaparak kendi seçimi ve kararlaştırması ile yaptığı

eylemlerle kültür ve medeniyet oluşur. Genel tarih anlatımları, tarihin topluca anlamına ilişkin yanlış bir fikir verecek kadar siyasi ve askerî olayları ön plana çıkarır. Bununla birlikte, inanç, düşünce, sanat, hukuk, iktisat, bilim ve teknoloji, fikir sistemleri gibi insan yaşamını etkileyen alanların incelenmesi, insanın niteliğini, toplumların tarihsel boyuttaki değişimlerini anlamak için vazgeçilmezdir. Deneysel bilimler olarak fizyoloji ve psikolojinin ortaya koyduğu biyolojik yapı, insan yaşamını taşıyan doğal sistemdir. Fakat insanın niteliğini asıl açığa vuran ve insanı tanıtan, insanın, çeşitli çağlarda, çeşitli yerlerde ve koşullarda, biyolojik yapının imkânlarıyla yapmayı seçtiği eylemlerle ortaya çıkan medeniyetler ve kültürlerdir.

Tarih malzemelerini ve insanların yaşayış biçimlerini sistematik ve objektif biçimde inceleyen ve hükümlerini, bilimsel düşünme teknikleriyle sınamaya çalışan tarih bilimi uzmanları ve karşılaştırmalı kültür antropolojisi uzmanları, insanın laboratuvar deneyine yansıtılması imkânsız niteliklerini açıklığa kavuşturabilirler.

Toplum yaşamının huzur ve istikrar içinde sürebilmesi için, en azından temel ilişkilerde, bireyler arasında ortak bir değerlendirmenin var olması gerekir. İşte tarihin bize tanıttığı gelmiş geçmiş bütün toplumlar, toplum üyelerini birleştiren bir ortak inançtan kaynaklanan bir değerler sistemine bağlı olarak yaşamıştır. Değerler sistemi, bir toplum-

Prof. Dr. Yılmaz Özakpınar

1934'te Boyabat'ta doğdu. 1957'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümünden, 1960'da Cambridge Üniversitesi Biyoloji Fakültesi Psikoloji Bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Tecrübî Psikoloji Kürsüsünde 1964'de doktorasını verdi; 1978'de profesör oldu. Alexander von Humboldt bursu ile 1972-74'de Köln Üniversitesi Sosyoloji Araştırma Enstitüsü'nde, aynı bursla 1978'de Bern Üniversitesi Pedagojik Psikolojik Bölümünde ve Fulbright bursu ile 1980-81'de Oregon Üniversitesi Kognitif Psikoloji Laboratuvarı'nda araştırma yaptı. 1982-88'de Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı olarak görev yaptı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğretim üyesi olarak da görev yapmış olan Özakpınar, 2022 yılında vefat etmiştir.

daki bireylere neyi yapmanın uygun, neyi yapmanın uygunsuz olduğunu gösterir. Değerler sistemi, bir toplumun ahlâkıdır. İnanç ve ahlâkı, içeriğinden bağımsız soyut ve işlevsel kavramlar olarak kullanıyorum. Niteliği ve kaynağı ne olursa olsun, toplum üyelerinin ortaklaşa bağlandığı bir inanç, toplumun temeli olur. Toplumun temeli olan inanca bağlı olarak oluşan ve toplum üyelerinin ilişkilerini düzenleyen kurallar, toplumun ahlâkıdır.

On yedinci yüzyılda belirginleşen bilimsel düşünme biçimi ve bilimin günümüze uzanan gelişmeleri, uygulamaları çerçevesinde ortaya çıkan teknolojiler, insan yaşamını, insanlar arasındaki ve toplumlar arası ilişkileri kökten etkiledi. Teknolojik gelişmeler, doğayı, insan yaşamını etkileyen değişikliklere uğrattı.

Modern bilim konfor ve bolluk getirdi; birçok korkunç hastalıkları tedavi tekniklerini doğurdu. Fakat öte yandan açlığı, yoksulluğu, çocuk ölümlerini önleyemedi. Savaşlar, sömürüler, zulümler, teknolojik imkânlarla feci boyutlar kazandı. Dünyanın her tarafında işlerin rasyonelize edilerek düzen içinde yürütülmesinin yanı sıra toplumsal kargaşalar da sürüyor. Korkular, endişeler, düşmanlıklar, nefretler, sıkıntılar, bunalımlar insanların ruhunu istila etti.

İnsanlar geleceğe umutla bakamıyor. Saydığım olumsuzlukları önlemek bizatihi bilimin görevi elbette değildir. Öyle ise, bilimin ilerlemesini insanlığın ilerlemesi olarak değerlendirmenin yan-

lışlığını görmek gerekir. Bilimin ilerlemesine rağmen az önce saydığım olumsuzluklar bitmiyor, bilakis karmaşıklaşarak ve müzminleşerek artıyorsa, asıl ihtiyacımız olan başka bir şeyden yoksunuz demektir.

Bilimin bugünkü metodolojisiyle ilerlemesi Batı Medeniyeti kültürlerinde gerçekleştiği için bazı bilim insanları, filozoflar, tarihçiler ve siyasetçiler, Batı Medeniyetinin esasının bilim olduğu yanılgısına düşüyor.

Bilim, gözlenebilir dünyanın olgularını anlamak için alternatifi olmayan bir bilgi türüdür. Böyle olmakla birlikte bilim, bir olasılık derecesiyle doğru kabul edilen, yeni deneysel bulgularla ve sınamaya sunulan teorilerle sürekli kendini düzelter, varsayımsal bir bilgi türüdür. Bilim bu nitelikte bir bilgi türü ise, nasıl olur da Batı toplumlarının sosyal yapısı ve düzeni, olasılıklı ve varsayımsal konumda olan ve sürekli değişen bilime dayanır? Bir toplumun pek az sayıdaki bireyinin uzmanca uğraştığı, nüfusun büyük çoğunluğunun anlamadığı soyut bilgiler, toplumsal ilişkiler yapısının temeli olabilir mi?

Bilimin göz kamaştırıcı teknolojik uzantıları herkes tarafından algılanabilir diye düşünülebilir. Fakat teknolojik ilerleme, taş devrinden beri görülen bir olgudur. Eski Hint Medeniyetinin, Eski Çin Medeniyetinin, Eski Mezopotamya Medeniyetlerinin, Eski Mısır Medeniyetinin, Eski Yunan ve Roma

Medeniyetlerinin her birinin kendine özgü ayrı bir teknolojik düzeye dayandığını hiçbir tarihçi iddia etmemiştir. Bu medeniyetlerin hepsi ayrı bir inanç ve ahlâk nizamına, farklı bir dünya görüşüne dayanmıştır.

Eğer medeniyetin bir inanç ve ahlâk nizamı olarak teorik düzeyde kavramlaştırılması bilimsel bir değer taşıyacaksa, Batı Medeniyetinin de, bilim ve teknolojiye değil, kendine özgü bir inanç ve ahlâk nizamına dayandığı gösterilmelidir.

Yaşam, her zaman ve her yerde karmaşık ve kestirilemez görünür; doğa anlaşılmasız gelir; ölümden sonrası bilinemez. Bu belirsizliklerin ortasında insan yoluna devam etmek zorundadır. Fakat ruhsal yapısı gereği, insan uzun süre belirsizliklere dayanamaz. Belirsizlik içinde eylemler tereddütlü ve tutarsız olur. Tutarsızlık uzarsa ruhsal rahatsızlık meydana gelir. Üstelik, tutarsız eylemlerle toplumsal ilişkiler sürdürülemez. Toplum yaşamı, düzen ve istikrarı sağlayan kurallara dayanmak zorundadır.

Her toplumda kuralların kaynağı, belirsizlikleri gideren bir inançtır. Medeniyet kurucu bir inancın işlevi, biyolojik ihtiyaçları tatmin çabalarını, akıl dışı bir nedensellikle desteklemek değildir. Antropologların “ilkel” dediği kültürler, büyü tarzında, değişime kapalı bir inançla toplumsal istikrarı sağlar. Medeniyet kurucu akli inanç, inancın doğruluğu ya da yanlışlığı söz konusu

olmaksızın, muhakemeye sonuçları çıkarılabilen bağımsız bir tasarım olduğu için, kültürü ilerleten, zenginleştiren, genişleten, derinleştiren bir kaynaktır. “Medeniyet,” insan zihninin bilinçli ve rasyonel konumda geliştirdiği bir inançla, biyolojik ihtiyaçları karşılama ve doğaya reaksiyon yapma düzeyinin üstüne çıkmasıdır. Bir medeniyet çerçevesinde ne gibi eserlerin meydana getirildiği, o eserlerin tarzı ve üslûbu, muhakkak ki toplumun yaşadığı coğrafyadan, elinde bulunan iktisadi imkânlardan, toplumun tarihinden gelen özelliklerden etkilenir. Fakat medeniyetin her koşulda uyguladığı ölçü, kültür eserlerinin, toplumun bağlandığı medeniyetin inanç ve ahlâk nizamının vazgeçilmez esaslarıyla bağdaşmasıdır.

Medeniyet, kültür eserlerinin ve toplumun yaşayış biçiminin olduğu ortamı hazırlayan, o eserleri tasarlamak ve davranış biçimlerini oluşturmak için gerekli ruhsal yönelişi ve enerjiyi sağlayan kaynaktır. Burada esasları kısaca verilen medeniyet teorisi, kültür ve medeniyeti hem kavramsal olarak ayırt eder hem de ikisi arasındaki bağı gösterir.

Batı Medeniyeti, Roma Medeniyeti kültüründeki zulme ve çöküş devrindeki ahlâk düşkünlüğüne bir ilaç olarak gelen Hristiyanlık inancından kaynaklandı. Hiyerarşik bir teşkilât haline gelen Kilise'nin bin yıllık tahakkümüne tepki olarak ortaya çıkan Rönesans düşüncesi, hümanist yönelişi doğurdu. Hümanizm,

vahye dayalı dini reddederek insan aklının tek bilgi kaynağı olduğunu ileri sürdü. Allah'ın emir ve yasaklarını tanımayarak insanın kendi iradesini tek yetki kaynağı kabul etti. Zamanla Kilise'nin hiyerarşik teşkilâtının tahakkümüne karşı içerden de bir direniş başgösterdi. Protestan mezheplerinin kuruluşuna yol açan Reform hareketleri, önceleri hümanist düşünceden destek aldıysa da, vahyi ve Allah'ın iradesini kabul etmeyen eğilimin hümanist yöneliş içinde ağır bastığı iyice anlaşılınca, Protestanlık ile hümanizmin yolları ayrıldı.

Hümanizm, bir sosyal ve fikrî akım olarak etkili oldu. Hümanizmin doğal uzantısı olan bireycilik inancı ruhları sardı. İnsan aklının tek otorite olduğuna ve her bireyin kendisi için neyin iyi olduğuna en iyi kendisinin karar vereceğine inanma, bireyin özgürlüğünü en yüce değer mertebesine yükseltti.

Roma Medeniyeti, Ortaçağ Avrupası'nı, devlet yönetimi ve hukuk bakımlarından etkilerken ona birtakım tutumlar da aşılırdı. Bugünkü Batı Medeniyetinin ruhuna sinmiş olan eşitsizlik ve ayrımcılık tutumunun ve şiddet eğiliminin kökü Roma'dan gelir. Rönesans'ta Eski Yunan ve Roma Medeniyetinin eserleriyle temasa gelme, dikkatleri ahiret hayatından bu dünyadaki hayata çevirirken, güce tapmayı ve başarıma tutkusunu bir inanç haline getirdi. İnsan aklını ve iradesini, hayatı düzenleyen tek kaynak olarak gören hümanizm ve onun uzantısı olan bireycilik inancı, başarıma tutkusu ve güce tapma ile bütünleşti.

Birkaç yüzyıl süren sosyal, dinsel, fikrî ve siyasi mücadeleler sonucunda, bin yıldan fazla ruhlara hükmetmiş olan Hristiyanlık, bir vicdan meselesi olarak görüldü ve sosyal hayatta geri plana çekildi. Her ne kadar Hristiyanlık, geniş halk kitlelerinin ruhunda duygusal bakımdan önemli bir yer işgal etmeye devam etse de, insan aklının ve bireysel özgürlüğün kutsallığına inanma, başarıma tutkusu ve güce tapma, sosyal hayatı yoğuran başlıca etki kaynakları oldu. İşte Batı Medeniyetinin zembereği olan inanç ve ahlâk nizamı, uzun bir tarihsel mücadele süreci içinde bir alışım halinde böyle oluştu.

Başkalarına zarar vermemek koşuluyla, istediği gibi davranma ve düşünme özgürlüğü, başka medeniyetlere bağlı kültürlerde sapıklık ve ahlâksızlık sayılacak bir sürü davranışların ve düşüncelerin hoşgörü ile karşılanmasına yol açtı.

Öte yandan, Batı Medeniyetinin inanç ve ahlâk nizamı, bilim ve teknolojinin çok önemli kültür öğeleri olarak değerli görülmesine de yol açtı. Çünkü bilme ve yapabilme, başarı ve güç demektir; güç ve başarı, tapınılacak derecede kutsallaştırılmış bir inanç ögesi idi.

Bilim ve teknolojinin yol açtığı iletişim ve değişim, bireysel özgürlüklerin ifade imkânı bulması için müsait bir ortam yarattı. Günümüzde Batı Medeniyeti kültürlerinde, insan aklını ve bireyin iradesini yüceltme ile başarı tutkusu ve güce tapma diye belirlediğim iki

inanç ögesinin verdiği ruh enerjisi, bilime değer verilmesini ve bilimin teknolojik imkânlarının araştırılmasını teşvik ediyor.

Pragmatik planda bilim elbette değerini koruyor; fakat artık insan ruhuna güven ve ümit verme ilüzyonunu yitirdi. Akıl ve bilim ışığında insanlığın sürekli ilerleyeceğine ve insanlığın bütün meselelerinin çözüme kavuşacağına inanmış olan modern yöneliş sarsıntıya uğradı. Bilimsel araştırmaların, siyasi ve askerî güçler ile dev şirketlerin hizmetine girebilmesi, bilimin hakikati arama idealini bulanırdı. Bilimsel teknolojilerin önceden kestirilemeyen sonuçlarının ekolojik dengeyi bozması, hayal kırıklığını artırdı. Kâr ve siyasi güç hırsının, dengeyi düzelterek önlemleri tam anlamıyla almayı önlemesi, hayal kırıklığını karamsarlığa dönüştürdü.

Egzistansiyalizm ve nihilizm, insanın kendini yabancı ve yalnız hissettiği bir dünyada, ruhindaki parçalanmayı ve boşluğu ifade ihtiyacından doğdu. İnsanın elinde, hayata anlam verecek hiçbir şey kalmamıştı. İnsan soğuk, apatik ve anlaşılabilir bir dünyada anlamsız bir hayatın ortasındaydı. Artık sadece özgür değil, özgürlüğe mahkûmdu.

Bugün vicdan rahatsızlığı doğuran olumsuzlukların, kitlesel perişanlıkların sürüp gitmesinin başlıca nedeni, evrensel ahlâk anlayışından yoksunluktur. İnsanın bir aileye mensup olması bir millete mensup olmasına engel olmadığı gibi, bir millete mensup olması da insanlığı içinde

duymasına engel değildir. Bununla birlikte, insanın yapısında var olan biyolojik bencillik, akıl ve vicdan kontrolünden çıktığı zaman, apaçık bir ayrımcılığa ve kan dökücülüğe dönüşebilmektedir.

Siyasi gücü elinde bulunduranlar, kibir, gurur, fanatizm, ekonomik çıkarıcılık, mevkilerini koruma gibi saiklerle savaş çıkarıyor. Düşman ilân ettikleri ülkelerin yerleşim yerlerine, hastane, ibadethane demeden bomba yağdırıyor; ana karnındaki ve kundaktaki bebeği, sokakta oynayan çocuğu, hasta, yaşlı insanları öldürüyor. Yeri gelince de vurdumduymaz bir ikiyüzlülükle insan haklarından, hayvan haklarından söz ediyor.

Bugün dünyada huzur olduğunu hiç kimse söyleyemez. İnsanlığın bir kısmının problemleri başka bir kısmının sırtından çözülemez. Bir tarafta açgözlü ve zalim, diğer tarafta zulüm gören çaresiz insanlar varsa huzur her iki tarafta da yoktur. Huzur ancak paylaşılırsa vardır.

Evrensel ahlâkın insanların ruhuna yerleşeceği günü özleyorum. O gün geldiğinde, insanlar, günümüzden, tıpkı bizim Asur kralları Sennaşerib ve Asurbanipal'den söz ettiğimiz gibi söz edecekler. Şöyle diyecekler:

“O devirde güçlü olanlar, silâhlarının üstünlüğü, yani öldürme gücü ile övünürler, bencil çıkarları için, biçare insanların başına bomba yağdırırlar, bebekleri ve çocukları bile katlederler, sonra da bu eylemlerini büyük kahramanlıklar diye ilân ederek kutlardı.”

Kıyamet Kat'i Yokoluş Değildir - 2

(devam)

Derleyen: İsmail Hakkı Acar

Kur'an-ı Kerimde Kıyametin Aşamaları

Kur'an-ı Kerim'in vahyedilme süreci 610- 632 yılları arasında yaklaşık 23 yıldır. Bu sürede elimizde olan 114 sure ve 6236 âyet vahyedilmiştir. Vahyedilen âyetler vahiy kâtipleri tarafından deri, yassı taşlar, kemikler ve hurma dalları gibi malzemeler üzerine yazılmış, aynı zamanda hafızlar tarafından da ezberlenmiştir. Aynı ayrı duran âyetlerin derlenip bir araya getirilmesi ve ilk kez tek bir kitap halinde toplanması Hz. Muhammed Dönemi sonrası, Hz. Ebubekir Döneminde gerçekleşmiştir.

Günümüzde bir konu üzerinde araştırma yapmak isteyen yorumcular, Kur'an'daki âyetleri bir bütün olarak ele alıp, değişik sûrelerdeki âyetleri

bütünleştirerek konuya yanıt vermeye çalışmaktadırlar.

Bilgilerimizde de benzer yöntem önerilmiştir:

“Şimdi siz, başından bu yana size gelmiş olanları tetkik ediniz. Göreceksiniz ki bir önceki, en önceki, bir sonraki ile, en sondaki ile bağlıdır.”

Yorumcular Kur'an-ı Kerim'in tüm âyetleri ışığında bizlerin 'kıyamet' olarak, bir 'bitiş' olarak değerlendirdiğimiz süreci, bir bitiş yerine bir geçiş olarak şöyle aşamalandırmaktadır:

Aşama 1. Kıyamet Uyarıları

Kur'an âyetlerinde kıyametin kopuşu, evrenin düzeninin bozulduğu bir göksel çöküş olarak görülmektedir:

Kur'an-ı Kerim, Kıyamet Suresi, 75:6-12 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

6 - "Kıyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorar.

7 - Göz şimşek çaktığında,

8 - Ay tutulduğunda,

9 - Ve Güneş'le Ay biraraya getirildiğinde,

10 - Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?"

11 - Hayır, yok sığınacak yer!

12 - Varılıp durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün.

Kur'an-ı Kerim, İnfitar Suresi, 82:1-3 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

1 - Gök çatlayıp yarıldığı zaman,

2 - Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,

3 - Denizler fişkırtıldığı zaman.

Bilgilerimizde de göksel bir çöküşe işaret edilmiyor mu?

“Sizin için hayrınıza varedilmiş, sizin hayrınıza getiren yavaş yavaş tükenmededir. İşte o tükenip bitmeden daha çok almaya bakınız.”

Kur'an-ı Kerim, Zilzal Suresi, 99:1-4 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

1 - Yerküre, o sarsıldığı zaman,

2 - Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,

3 - Ve insan: "Ne oluyor buna?" dediği zaman,

4 - İşte o gün yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.

Bilgilerimizi anımsatmadı mı?

“Biliniz ki, şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığımız, bir gün içindeki bütün ağırlıkları çıkaracaktır.”

Kur'an-ı Kerim'de kıyamet ve ahiret sahneleri anlatılırken "çığlık", "dehşet verici ses" veya "korkunç gürültü" anlamına gelen "Sayha" kelimesiyle ifade edilen bir durum anlatılır. 'Çığlık', insanların yaşarken ansızın yakalanacakları 'an'a işaret etmektedir. Kur'an'da bu ifade iki ana anlamda kullanılmıştır: Birincisi geçmiş kavimlerin helâk edilmesi, ikincisi ise kıyametin kopması:

Kur'an-ı Kerim, Yâsîn Suresi, 36:49 ve 53

49 - "Onlar (dünya işleri için) birbirleriyle çekişip dururken, kendilerini ansızın yakalayacak tek bir çığlıktan (sayha) başka bir şey beklemiyorlar."

53 - Sadece tek bir çığlık (sayha) olur ve bir de bakarsın ki onların hepsi toplanıp huzurumuza getirilmişlerdir."

Bilgilerimizde de dikkat çekici ölçüde "çığlık" vurgusu bulunmaktadır: ***“Şimdi bundan sonrasına kulak tkayacaksanız, çare değildir. Çünkü her şeyi mahvedecek çığlık gelecek.”***

“Herkes, hayırda ve şerde olan, bir yerde, birlikte olacak O Gün. Ve karanlıkla beyaz arasından, kulakları yırtan, çıldırtıcı bir ses edecek sökün.”

“O çığlık, hani bugün hani yarın, yerinden çıkıp sizi yok etmeye bekliyor.”

Bugün veya yarın çığlık yakın. Bilgilerimizde "sizler ve sizden sonrakiler" hitabının yapıldığını hatırlayalım.

“Çatlak çatlak olacak toprak ve çığlık çığlığa gecenin ortasında, bitişin sesi... Kesilecek herkesin, her şeyin nefesi... Duracak şimdi dönen ve dönenler.”

Burada dikkat edilecek husus, dönen ve dönenlerin durması. Bu noktada “dönen ve dönenler ne olabilir?” diye sorgulamamız gerekmez mi?

“Siz, şimdi durmadan bir yerde toplanan ve hayrınıza olmayanın, bir çığlık halinde çıktığı güne varmamak için duacı olunuz. Çünkü onu sizler artırıyorsunuz.”

Aşama 2. Mahşer’de Toplanma

‘Çıgılık’ ve benzeri ürkütücü olaylar sonrası, ‘mahşer’ ve ‘hesap verme’ konusu gündeme gelmektedir. ‘Mahşer’ dinsel inanca göre, kıyamette kişilerin ‘toplanma yeri’dir. Ama karmaşa hüküm sürmektedir:

Kur’an-ı Kerim, Abese Suresi, 80:33-37 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

33 - Şiddetle çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde,

34 - Bir gün ki o, kişi öz kardeşinden kaçar;

35 - Öz annesinden, öz babasından,

36 - Eşinden, oğullarından.

37 - O gün onlardan her kişinin kendisine yetecek bir uğraşı vardır.

Bilgilerimizde ‘mahşer yeri’ndeki karmaşa şöyle ifade buluyor:

“Şimdi hayrınıza var oldu her şey hayırla dönmededir... Bir gün içlerinden biri, biliniz ki şaşacaktır yolunu ve işte o zaman, şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınız duracak. Ve hiç kimse bulamayacak en çok sevdiği oğlunu.”

Bilgilerimizde ‘Toplanma Günü’ne yakın olduğumuz aktarılmaktadır:

“Soru - Celsede “Karanlıkla beyaz arasından bir ses edecek sökün. Herkes, hayırda ve şerde olan, bir yerde, birlikte olacak O Gün.” Burada bahsedilen kıyametten önceki ‘Toplanma Günü’ mü yoksa kıyametten sonraki ‘Mahşer’ denilen olaydaki toplanma mı?

“- Önceki benzeri, önceki benzeri. O günlere, bir denemeye, bir sınanmaya yakınsınız.”

‘Toplanma Günü’, diğer bir terimle ‘Yevmü'd-Dîn’, ‘Din Günü’dür. O Gün O Yüce’nin karşısında toplanılacağı aktarılmakta Bilgilerimiz’de.

“Soru - Kur’an’daki ‘Din Günü’ ile Celsede bahsettiğiniz ‘Toplantı Günü’nü aynı gün diye düşünüyorum.

“- Aynıdır.

“Soru - Din Günü’ denişi, o gün inançların hesabının görülmesinden mi? Dinlerin fonksiyonunun bitmesinden mi?

“- Toplanma Günü oluşundandır. Aslında O’nun karşısında toplanmak, dinin size getirdiği esasları anlayacağınız gün olduğundan..

“Soru - O günde tüm ölüler diriliyor mu, o şekilde yazıldığı gibi?”

“- Öyle değil.

“Soru - Peki bunun hakkında biraz.

“- Cesedin dirilmesi değil şüphesiz.”

Aşama 3.

“Hesap Günü”, “Din Günü”

‘Hesap Günü’, Hristiyanlık inancında olduğu gibi İslâm inancında da tüm insanların Tanrı huzurunda toplanıp iman ve dünyadaki eylemlerinden (amellerinden) sorgulanacağı gündür. İslâm inancına göre bu sorgulama sonucu, kişinin Cennet’e veya Cehennem’e gideceği belirlenecektir. Söz konusu günün ürkütücü olacağı ve adâletin tam anlamıyla gerçekleşeceği belirtilmektedir. Bu sürecin bir yargılama değil, kozmik bir ayıklama olacağı yönünde görüşler de vardır.

Kur’an-ı Kerim, Zilzal Suresi, 99:6-8 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

6 - O gün insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.

7 - Artık, kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.

8 - Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.

Aşama 4.

Sırat Köprüsü’nden Geçiş

İslâm inancında yaygın bir yer tutan "Sırat Köprüsü" terimi, Kur’an’da doğrudan yer almaz. Ancak bazı İslâm

âlimleri ve yorumcuları, birçok âyetin bu köprüye işaret ettiğini ileri sürmektedir. Bu ‘köprü’, Dünya yaşamında kişinin kendisi için oluşturduğu "Sırat-ı Müstakim", yani “dosdoğru yol” üzerindeki geçittir. Dünya’da Tanrı’nın emirlerine sadık kalınmışsa, iman sahibi olunmuş ve salih ameller yapılmış ise, Cehennem olarak kabul edilen bu Dünya’dan, Cennet olarak kabul edilen Ahiret yaşamına bu geçit kullanılarak güvenle ve kolaylıkla geçilecektir. ‘Sırat Köprüsü’ ile en çok ilişkilendirilen Kur’an âyeti şudur: Kur’an-ı Kerim, Meryem Suresi, 19:70-72 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

70 - Elbette ki biz, oraya girmeye daha lâyık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz.

71 - İçinizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür.

72 - Sonra biz, korunup sakınanları kurtaracağız. Zalimleri de orada dizleri üzerinde çökmüş bırakacağız.

Bu âyetlerde yer alan "uğrama" ifadesi, tefsircilerce Sırat Köprüsü’nden geçmek şeklinde yorumlanmıştır. Salih Kullar bu durağa uğrayarak mezun olup kurtulacak, iman etmeyenler ise bu durakta kalacak veya eğitimlerine devam etmek için geri döneceklerdir.

“Siz şimdi gidişten önceki hazırlığınızı bilerseniz, gidişten sonraki vereceğiniz eller o günde yalnız kalmayacağınızı anlatacaktır size. Şimdi işte o Bahçe’de bütün güller açıyor.

Çünkü Güneşin kadeh kadeh içildiği yerde yolcuların durağı hazırlandı.”

Aşama 5. Cennet’e Varma

İslâm’a göre, hesap görüldükten sonra herkes kalacağı yere gönderilir. İman edip salih amel işlemiş olanlar Cennet’e geçerler. Cennet, ebedi mutluluk yurduudur. Kur’an-ı Kerim, Bakara Suresi, 2:25 Yaşar Nuri Öztürk Meali)

25 - İman edip hayra/barışa yönelik işler yapanlara şunu müjdele:

Kendileri için, altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Onlardaki herhangi bir meyveden bir rızık olarak her nasiplendirildiklerinde, şöyle diyeceklerdir: "İşte bu, daha önce rızıklandırıldığımız şey!" Bu rızık onlara buna benzer şekilde verilmişti. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Ve onlar orada sürekli kalacaklardır.”

Bilgilerimizde vurgulanan ‘Bahçe’ye ‘Esenlik Yeri’ne de salih ameller yapılarak, iyilik, doğruluk, çalışma, bilgi ve sevgi basamakları tırmanılarak varılmıyor mu?

“Sizin yolunuz düz bir çizgidir, Süveyd’in Bahçesi’nden geçer ve doğru O’na gider. Ve biliniz ki, Süveyd’in Bahçesi aslında sizin için hazırlanmış bir bilgi denizidir.”

Aşama 6.

Bir Başka halde olmak Başkalaşım

Yine Kur’an-ı Kerim yorumlarına göre, ‘Ahiret âlemi’ne geçiş ile

“başkalaşım” söz konusu olacaktır. Kur’an-ı Kerim’de bu değişim, kişinin “dünyadaki karakterinin yüzüne yansımaları” şeklinde ‘başkalaşım’ olarak ifade edilmektedir.

Kur’an-ı Kerim, Vakıa Suresi 56:60-61 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

60 - Ölümünü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz.

61 - Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız.”

Kur’an-ı Kerim Abese Suresi, 80:38-41 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

38 - Yüzler vardır o gün, pırıl pırıl,

39 - Gülen, müjdelerle parıldayan.

40 - Ve yüzler vardır o gün toza toprağa bulanmış.

41 - Tozu toprağı da bir is bürümüştür.

Hattâ Kur’an sadece insanların değil, tüm evrenin başkalaşacağını, başka bir hale bürüneceğini de söylemektedir. Bu, evren ölçeğinde "başkalaşım" “transfigürasyon”dur.

Kur’an-ı Kerim, İbrahim Suresi 14:48 (Yaşar Nuri Öztürk Meali)

14 - O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle.

Hepsi (bütün insanlar) o Vâhid (Tek) ve Kahhâr (yenilmeyen, yegâne kudret ve tasarruf sahibi) Allah’ın huzurunda dikilir.

Bu âyetlerin yorumuna göre, farklı ve bilinmeyen bir varlık düzleminde, yeni

bir yaratılış vaadi yapılmaktadır. Nefsin arınması ile ulaşılan ‘İlahi Bilinç’ hali, İnsanın Dünya elbisesini çıkartmakta ve yeniden bir oluşum sağlamaktadır. Bu yeni varoluş, zaman ve mekânın ötesinde yeni bir bilinç âlemidir.

“Sizin için, gerçekte bilinecek olan, şimdi bildiğinizden ve gördüğünüzden yukarıda olandır ki, siz onu bulunca, sizin için var edilenlere ulaşmış olacaksınız. Siz onu bulunca, kendinizden başka olan her şeye benzeyeceksiniz. Siz onu bulunca, şimdiki halinizden bilmediğiniz başka halde olacaksınız..”

Dikkatli irdelendiği takdirde, Kur’an-ı Kerim de İncil gibi, ‘kıyamet’i korkutucu bir son olarak değil, mutlak adaletin tecelli edeceği, Tanrı’nın varlığının ve kudretinin en açık şekilde ortaya çıkacağı, yaratılış amacının gerçekleşeceği bir "büyük dönüş" olarak anlatıp yorumluyor. Bu anlatım, ürkütücü bir yönü olsa da inananlar için hem bir uyarı hem de derin bir umut ve teselli kaynağıdır.

Bitirirken

Bu konunun kaleme alınmasının nedeni, korku odaklı bir kıyamet anlatısından ziyade, kıyamet gerçeğinin ‘Tanrı Planı’nın "umut ve dönüşüm odaklı" boyutunu ortaya sermektir.

İnsanlık Bir Eşikte

Görebildiğimiz kadarıyla, O YÜCE’nin varlığını unutan, dışlayan ve maddi

âleme gömülmüş insanlık, gidişatı görmemekte, içinde bulunduğu durumu fark edememektedir. Günümüzde bölge bölge ortaya çıkan ‘Dünya Değişimleri’, gören gözlerle, duyan kulaklara, yorumlayan akıllara, tüm insanlığa hâlâ gelmekte olan ‘karanlığın’, ‘çılgılığın’ anlamını düşündürmüyor.

Günümüzde Üzerinde Rahatça Dolaştığımız Dünyamız, bilimsel saptamaların da işaret ettiği gibi, kıta hareketleri, kutup kaymaları, yanardağ faaliyetleri, iklim değişikliği gibi felâketler ve değişimler ile bir belirsizliğe doğru hızla yol almaktadır. Bu gidişattaki doğal seyrin dışında insanın gerek maddi gerekse manevi (ruhani) etkisi küçümsenmeyecek düzeyde. Görsek de görmesek de umursasak da umursamasak da ‘O YÜCE’nin yarattığı düzeni, Dünya’nın doğal yapısını yapıp ettiklerimiz ile hızla bozmakta, varoluş sınırlarımızı hızla daraltmaktayız:

“Şunu iyi biliniz ki, aslında Üzerinde Rahatça Dolaştığınız vahşet içinde yok olmaya doğru gidiyor.”

Aslında yaşadığımız ve gelmesi beklenen ürkütücü doğa olayları bizler için bir eşik. Edgar Cayce’nin 3976-15 numaralı ‘Okuma’sında vurguladığı gibi, “Bu Tanrı’nın eli midir, insanlar arasına huzur gelmesi için mi bunlar oluyor?” demesi için bir eşik. İnsanların bilinçlenip uyanması için bir eşik.

Türk geleneklerinde ‘eşik’, iki dünya, iki durum veya iki zaman arasındaki

geçiş noktası olarak kabul edilir. Çok önem verilir ve kutsal sayılır. Bu nedenle eşikle ilgili pek çok inanış ve ritüel bulunur. Türk mitolojisi üzerine araştırmalar yapan Nuray Bilgili, "Türk Sanatı, Mitolojisi ve Kozmolojisi" kitabında, eski dönemlerdeki Türk inanç sistemlerine dayanarak, 'eşik' kavramına şöyle açıklama getiriyor:

"Türk otağlarının kapılarında 'eşik' bulunur. Otağ, Türk kozmoloji düşüncesinde kutsal bir mekândır ve makrokozmosun minyatürüdür. Türk Kültüründe 'eşik' kutsaldır. Türkler eşige basmaz, eşikte oturmaz. Bu inanış eski çağlardan bu yana gelir.

Bir Türk deyiimi olan 'eşik atlamak', belli bir ruhsal seviyeden ya da durumdan, başka bir seviyeye geçmeyi ifade eder. Eşik atlamak, kutsal bir mekâna ve duruma geçiş yapmaktır. Doğum, ergenlik, düğün, ölüm gibi sosyolojik olaylar eşik atlamaktır. Ruhun tekâmülü için de 'eşik atlamak' şarttır."

Bu yaklaşıma göre, Hz. Lut'un yaşadığı kıyamet ile yedincisi yaklaşmakta olan, ruhun tekamülü için atlanan ve de atlanacak bir eşik' olarak görülmelidir.

Soru - Bütün insanlar, tekâmül eden varlıklar, içinde bulunduğumuz 22.000 senelik bir 'Vernal Devre' boyunca kader birliği mi etmektedirler? Yoksa bunun dışına çıkılabilir mi?"

- Bunun dışına çıkılamaz."

Sonsöz

Kıyamet kavramını incelediğimiz, tüm görüşleri biraraya getirdiğimizde ortaya çıkan sonuç, kıyamet, köklü bir geçiş ve değişim sürecinin ilk aşamasıdır. Dünya ve insanlığın bir 'Kati Yok Oluş'un, bir kitlesel / bütünsel / genel (külli) bir yok oluşun eşiğinde olmadığını, ancak Dünya ve insanlığın, önemli bir değişim ve dönüşümün eşiğinde olduğunu ifade etmektedir.

Ve peşinden gelen "Hüküm Günü", İnsanın seçimini yapacağı, "Dünya Sahnesi"nin kapanacağı, yeni bir sayfanın açılacağı imtihan günü. Ancak bu "Kati Yok Oluş", mutlak bir hiçlik değildir. Bir kitabın bir cildinin bitip diğer cildinin başlamasıdır. Bu, günah, zulüm ve adaletsizlikle dolu olan eski düzenin ilâhi bir müdahale ile saflaştırılması sürecidir.

Bu yazı boyunca ele alınan Kutsal kitapların âyetleri ışığında her şey yenilenecektir. Aynen Kur'an-ı Kerim'in İbrahim Suresi 14:48'de "*O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür*" şeklinde işaret edildiği gibi.

Kutsal Kitapların âyetlerinin vurguladığı gibi 'kıyamet' bir yok oluş değil, evrenin ve bilincin sonsuz döngülerinden birinin tamamlanmasıdır. Yaşar Nuri Öztürk'ün vurguladığı gibi, "kıyamet bireyin 'manevi ölüm'den 'ruhanî diriliş'e geçiştir. "Geçici olanın" sona erip "kalıcı

olanın" başladığı, "yalan ve zulmün" son bulup "hakikat ve adaletin" tam anlamıyla tecelli ettiği, "sınanan varlığın" sınav yerinden alınıp "ebedi yurduna" geçiş yaptığı bir dönüm noktasıdır. Kıyamet bir perdenin kapanması değil, asıl sahnenin açılmasıdır.

Bu nedenle kıyamet, korkutucu bir 'son' olmanın ötesinde, derin anlam ve umut taşımaktadır. Gerçekte kıyamet süreci, kurtuluşun müjdesidir.

Ancak bu kez durum, Hz. Nuh, Hz. Lût'un yaşadığı 'kıyamet'lerden farklıdır. Aşağıdaki aktarım "yedinci

dönüş" anlatımı paralelinde bir farklılığa işaret etmektedir:

"Bu dönüş, önceki dönüşlere benzemeyecek."

Keza, Kur'an-ı Kerim'de kıyamet vurgulamaları içinde yer alan "es-Sâ'ah - Vakit / Saat, Ani ve kaçınılmaz olarak gelecek" vurgusu ışığında okunduğunda, aşağıdaki aktarım bu gerçeği daha da derinlemesine vurgulamaktadır:

"Size bahsedilen vakit, zaman içinde zamandır."

Size bahsedilen vakit, zaman içinde bir andır."

Size bahsedilen vakit, önceki vakitlerden bir ayrıca farklı, önce olmuşlara benzer, son olacak olandır."

Size bahsedilen vakit, önceden sizin bir bir bileceğiniz, onlara söyleyeceğiniz vakittir."

Bu kapanış son kapanıştır, şimdi sizin için çok önceden açılmış yerde."

Bu son bitendir, sizin için önceden başlayıp bitenler arasında en farklı olanı."

Bu son başkadır, bileceğiniz, göreceğiniz, duyacağınız başkalar içinde."

Yolumuz açık olsun.

Anlamli Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Rüyalar

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız, yazarlarımız geçen ay “Değerleri Çekirdek İnanca Doğru Takip Etmek” başlığı altında hepimizin davranışlarımızı güdüleyen değerlere sahip varlıklar olduğumuzdan bahsederek bu davranışlarımızın temelinde sıkça üzerine gidilmemiş, bilinçaltımızda kalmış çekirdek inançlarımızın yatabileceği hususunun altını çizmişlerdi. Büyük bir farkındalığa erişebilmemiz için de çekirdekte yatan inançlarımızın neler olduğunu bilmemiz, onlarla ilgili içgörü kazanmamız, farklı olanlarını geliştirmek için de seçimler yapmamız gerekiyordu. Bu süreç harcanılan efora ziyadesiyle değerdi çünkü davranışlarımızı değiştirebilmenin en kestirme yolu çekirdekteki inançlarımızı değiştirmekten geçiyordu. Yazarlarımız akışın gücünü bloke eden ve bizi limitleyen çekirdek inançlarımızın eriyip gitmesi için tasarılanmış olan efektif ve basit bir süreçten de söz etmişlerdi. Çekirdek inançlarımızın dönüşümünü hedefleyen bu süreç esasen çekirdeğimizde bulunan sınırlamalarımızdan faydalanmaktaydı.

Bunun için, en derindeki amacımızın farkına varmamız ve giderek daha fazla netlik ve öz kabul yönünde kazanım elde etmeye çalışmamız elzemdi. Böylece hoşnut olmadığımız çekirdek inancımız ve davranışlarımız zahmetsizce eriyip gidecekti. Hatırlayacağınız gibi önceki bölümde yer alan Shannon, iki yıldan beridir çocuk sahibi olmak istiyordu. Fakat Çekirdek Dönüşümü Kursunda içindeki duygunun aslında özgürlük olduğunu ve bir bebek tarafından elinin kolunun bağlanması konusunda henüz emin olmadığını anlamıştı. Bunu anladıktan bir ay sonra Shannon hamile kalmıştı bile.

Yazarlarımıza göre eylemlerimizi gözlemleyerek ve kendimizle ve başkalarıyla yaptığımız konuşmaları dinleyerek, söylediklerimizin, yaptıklarımızın, hissettiklerimizin ve düşündüklerimizin altında yatan inançları yüzeye çıkarabilirdik. Bazen bu inançlar öylesine yerleşik ve kök salmış olabiliyorlardı ki, içlerinde debelenip duruyorduk. Öz farkındalık geliştirmemiz işte bunun için gerekliydi. Bazen de bu öz farkındalık sürecine sistematik biçimde adım atmanın en doğru ve en denenmiş yolu terapi almaktan geçebiliyordu. Bu amaçla bir psikolog, bir sosyal hizmetler uzmanı veya bir danışmanla birlikte çalışarak, hayatımızdaki paternleri keşfedebilir ve eski yaralarımızı iyileştirebilirdik. Bu ay konumuza Rüyalar başlığı altında devam ediyoruz.

Rüyalarınız öz farkındalığınızı geliştirebileceğiniz zengin birer kaynaktır. Onların farkına vararak, onlara değer vererek, onları araştırarak, size ilk başta anlam ifade etmeyen lâkin dikkatinizi verince şaşırtıcı netlikte ve içgörünüzü geliştirici nitelikte imajlar içerdiklerini görürsünüz. Carl Jung, bizi bütünlüğe doğru hareket ettirebilmek için rüyalarımızın üç kademede fonksiyon icra ettiğine inanmıştı. Rüyalarımız tanımak istemediğimiz benliğimizin kısımlarını bize gösteriyorlardı, en altta yatan ve bizi güdüleyen arketiplerle bağlantımızı kuruyorlardı ve son olarak da gelecekte karşımıza çıkabilecek imkânları bize işaret ediyorlardı.

Rüyalarınızın dili sadece size özel ve biriciktir. Onları yorumlayabilmek için kendinize yeniden anlatmayı, diğer bir

deyişle rüyalarınızda yer alan objelerin isimleri yerine diğer sözcükleri koyarak anlatmayı deneyin. Dikine çıkan bir merdivenin en alt basamağında içinde bir bebek olan bir bebek arabasıyla durduğunuzu gördüğünüz bir rüyayı şöyle yorumlayabilirsiniz: “Elimde özel bir şekilde muhafaza edilmesi gereken çok değerli ve narin bir şey var. Demek ki bununla ilgili uzun ve yorucu bir deneyimim olacak.” İşte o an iş yerinizde “olsun diye, kapıları zorladığımız” ev hayvanı projenizle ilgili gerçek duygularınızın netleştiğini görebilirsiniz.

Metaforlar ve mecazî anlamlar mümkün olabilecek mânâyı da aşabilme gücüne sahiptir. Örneğin rüyanızda ölmüş bedeninizi görmek, gerçekten öleceğinizi değil, hayatınızdaki bir dönemin sona erdiğine işaret ediyor olabilir. Yine rüyanızda bir

erkek bebeği doğurduğunuzu görmek, içinizdeki eril yön ile temasa geçeceğinizi veya spor temalı bir yeni işe başlayabileceğinizi söylüyor olabilir. Ya da rüyanızın her bir bölümünü kendinizin bir parçası veya size aşikâr biçimde atıf yapan bir kısım olarak da kaale alabilirsiniz. Örneğin annenizle ilgili gördüğünüz bir rüya sizin dişil yanınızı ifade ediyor olabilir. Bir yol ile ilgili gördüğünüz bir rüya size hayatta seçtiğiniz yolu anlatıyor olabilir. Bir çiçekle ilgili gördüğünüz bir rüya ise sizin spiritüel yönünüzün önünüzde katman katman nasıl açıldığını simgeliyor olabilir. Rüyanız aklınıza geldiğinde içgüdüsel biçimde ilerleyerek yorumlayın ve size ne anlam ifade ettiği üzerinde düşünün.

Akış Egzersizi: Farkına Varma, Öz Yansıma

Sabahın erken bir saatinde, günün aktivitesi henüz üzerinizde baskı oluşturmuyorken, kendinize sessiz bir yer seçerek oraya rahatça oturun. Kendinize cömertçe zaman ve mekân tanıyın. Ciğerlerinizin dibine kadar gidecek derin nefesler alıp verin. Dikkatinizi nazikçe bedeninize verin, onu esnetin ve rahatlayın. Sonra da rahatlamış bir beden duruşuyla (lâkin aynı zamanda uyanık ve dışarıdaki uyaranlara açık biçimde) ellerinizi yavaşça kucağınıza koyun, ayaklarınız ise yere düz bassın.

Tam önünüzde bir TV ekranının ya da bir pencerenin durduğunu hayal edin. Düşünceler zihninize akın etmeye başladıkça onları TV ekranının üzerinde ya da pencerede görün. Onlardan bir şekilde uzaklaştığınızı, bağınızın koptuğunu hissedeceksiniz önce. Herhangi bir düşünce ya da

duygu veya his ortaya çıktığında, onların farkına varın ama onlara adeta fazlaca ilgilenmediğiniz bir TV programı gibi muamele edin. Üzerlerinde düşünmeyin, tepki vermeyin ve hiçbir şekilde müdahil olmayın.

Sonra şunları sorun: “Bu neyi başarmaya çalışıyor?” “Bana neyi vermeye çalışıyor?” “Nasıl çalışıyor?” “Arkasında ne var?” Cevap geldiğinde, onu yine aynı biçimde gözlemleyin ve soruları yeniden sorun. Bu, gözlem ve soru sürecini artık hiçbir cevap gelmeye kadar ya da pencerenizde yeni bir düşünce belirene dek devam ettirin.

Eğer içinizde herhangi bir stres ya da gerilim gelişirse, yeniden birkaç derin nefes daha alın ve ilk önce kollarınızı ve bacaklarınızı sonra da bütün bedeninizi esnetip rahatlatma üzerine yoğunlaşın. En derindeki benliğinizle ilgili öğrenmiş olduklarınızdan hoşnut olduğunuzu düşünerek, günün diğer aktivitelerine doğru nazikçe hareket edin.

Rüyalarımızla Birlikte Çalışmak

Eşzamanlılık gibi rüyalarınız da dikkatinize cevap (veya tepki) verir: Onları istediğinizde size doğru gelirler, onları kullandığınızda ise daha sıkça ve canlı biçimde vuku bulmaya başlarlar. Öz farkındalık yolunda rüyalarınızı daha da güçlendirebilmek için aşağıdaki adımları takip edin.

1. Hayatınızda veya tutumlarınızda daha fazlasını bilmeyi arzu ettiğiniz bir şeyi düşünün. Bunu günlüğünüze yazın.

2. Bunun üzerinde birkaç dakikanızı ayırarak düşünün. Düşüncelerinizi yazın.

3. Uyandıığınızda farkına varabileceğiniz bir rüyayı size sağlaması için bilinçaltınızdan yardım isteyin.

4. Genellikle uyandıığımız saatten bir saat önce kalkabilmek için saatinizi kurun. Günlüğünüz ve kaleminiz yatağınızın yanı başında hemen ulaşabileceğiniz bir yerde olsun.

5. Alarm çaldığında, yataktan kalkmadan, gördüğünüz rüyayı ve zihninizde yarattığı imajları günlüğünüze yazın. Eğer dilerseniz bunların resimlerini de çizebilirsiniz.

6. Yazdıklarınızı kendinize okuyun. Devamı gelen düşünce ve yorumlarımızı da günlüğünüze ekleyin.

7. Rüyanın size verdiği hediye kabul edin. Teşekkürlerinizi iletin.

8. Gününüze devam edin ama gözünüzü ve kulaklarınızı konu hakkında önünüze gelebilecek bilgilerle ilgili hep açık tutun. Çünkü bu yardımlar size eşzamanlılık ya da tesadüf gibi gözükebilecek şanslı olaylar kanalıyla da gelebilir. Onlara

metaforik biçimde bakın ve kendinize deyin ki: “Eğer bunlar birer rüya olsaydı, onları nasıl yorumlardım?”

9. Sorunuzla alâkalı daha fazla bilgiye ulaşmak için de aynı adımları birkaç gece boyunca takip etmeyi unutmayın.

Kendinizi ve Diğerlerini Kabul Edin

Kendinizi kabul etmek, kim olduğunuzla ilgili kendinizi rahat hissetmeniz anlamına gelir. Bu, hayatınızı yaşamaya değer bulduğunuzda gösterir. Herhangi bir durumda her zaman elinizden gelenin en iyisini yaptığımız anlamına da gelir. Kendinize tıpkı küçük ve masum bir çocuğa davranırmışçasına davrandığınızın da ölçütüdür bu.

Bu aynı zamanda diğer insanları değiştirmeye çalışmadan onları oldukları gibi kabul etmektir. İnsanlar size, sizin istediğiniz biçimde davranmadıkları zaman kendi gelişimleri için doğru diye anladıklarını yapıyorlardır.

Bazı şeyler yolunuza uygun olmadığında, o şeylerin aslında yine de resmin bütününde yer aldıklarına, aslında her şeyin olması gerektiği gibi yol aldığına güvenmek de demektir bu.

Kabul etmek, sınırlarınızı görmezden gelmek, hayatınızı daha iyi bir şey için değiştirmemek anlamına gelmez. Lâkin kendinizi suçlamaktan, hatayı hep ken-

dinizde bulmaktan ve moralinizi aşağıya çekmekten vazgeçmeniz anlamına gelir.

Kendimizi ve diğerlerini kabul ettiğimizde, enerjimiz yükselir. Bize nereden başlayacağımızı gösterir. Olmadığımız şey için kendimizi paylaşmak yerine, geleceğimizi gerçekten olduğumuz halin üzerine bina etmektir. İleriye doğru harekete geçebilmek için enerjimizi mümkün kılar ve akışı hayatlarımıza çeker.

Kabul etmeye ihtiyaç duyduğunuz şeyleri dikkatinize taşıyan eşzamanlılıklar önünüze geldiğinde sakın şaşırmayın. Kendinizle ilgili bir şeye kızırıyorsanız ve bunun hakkında düşünmekten kaçırıyorsanız, bunun çevrenizdeki her şeyle size ayna tutulduğunu görebilirsiniz.

Eğer birisinin size yaptığı bir şeyi kabul etmekte zorlanıyorsanız, o kişiye benzer insanlara daha sıkça rastlayacağımız anlamına gelir bu. Ne gerekliyse onunla yüzleşerek, daha büyük özgürlüğe adım atarsınız.

Fikirlerin bazıları size yeni ya da sıradışı gelebilir. Bunları bir süre kendinizde deneyin ve ürettikleri sonuca bakın. Onları severseniz eğer, tutun, ama eğer sevmez iseniz bir kenara koyun.

Gelecek AY: “Yaşadıklarınızın Herbirini Birer Ders Gibi Görün” başlığı altında konumuza devam edeceğiz.

2026'nın Enerjisi

Kryon Celsesi, 8 Ocak 2026

Medyum: Lee Carroll, Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Sevgili dostlarım, selâmlar. Ben manyetik hizmetten Kryon. Bu birkaç dakika içinde size vermek istediğim mesaj, yıllardır verdiğim en önemli mesajlardan biri. Ve bu, zaten hissetmediğiniz, bilmediğiniz veya tanımadığınız bir mesaj değil. Hepiniz hissediyorsunuz. Burada bulunan tüm ışık işçileri, eski ruhlar bunu hissetmek zorunda çünkü şu anda gerçekleşenler sizin zamanınız için son derece önemli. Uzun zamandır konuştuğumuz bir şeyi hatırlatarak başlıyorum.

Soru: Kryon neden burada? Cevap, “değişimi atlatmanıza yardımcı olmak için.” Değişim nedir? Değişim, ataların bahsettiği ve önceden tahmin edilen, gezegen için 36 yıllık bir enerji

değişim penceresidir. Bu, gezegenin 36.000 yıllık bir salınımının parçasıdır ve bir sonraki salınımına kadar olan döngünün zamanlamasında doruğa ulaşır. Bütün bunlar, öngörülen bir enerji değişiminin yaklaştığı anlamına geliyor. Peki, bu 36 yıllık zaman diliminin zamanlaması neydi? 36 yıl belki de bir kargaşa dönemi idi. 1994'te başlayan ve ortası 2012 olan 36 yıl. Bu rakam size tanıdık gelebilir. Ve tüm bunlar bir döngünün sonu ve bir diğerinin başlangıcı.

Bu yıl bu durum istisnai çünkü beklenmedik. Şimdi size nedenini anlatayım. İnsanlar çok doğrusal düşünürler. Ve bu 36 yıllık pencere, eğer aritmetiği yaparsanız, 2030'da sona ermesi gerekiyor. Yani insan

"Sonuna kadar bekleyemem. 2030'da ne olacak?" diye düşünüyor. Size şunu sorayım: 2026'da ne olacak?

"Değişimin sonuna geldiğiniz" fikrine hoş geldiniz. Şu anda olan şey bu. Bu gezegendeki enerji, New York'ta topun düşmesi gibi çalışmıyor. O zaman ve şimdi diye bir şey yok. Olağanüstü yavaş bir şekilde her türlü farklı yeni enerji katmanına karışır. Düşünürseniz, başladığında başka bir enerjide olduğunuzu fark etmeniz 5 veya daha fazla yıl sürdü.

Ve sonra başladı. Ve bugün doruğa ulaşan kargaşayı gördünüz. Yapanlar ve yapmayanlar arasındaki bölünme. Bu şekilde düşünenler ve o şekilde düşünenler arasındaki bölünme. Bu gezegende belki de yanlış olan şeyler, değişimden önce hiç yanlış değildi. Sanki her türlü şey olmuş gibi görünüyor. Eski enerjinin zorluğu ve biz bunu öngörmüştük. Siz onun içindeyken, tıpkı şimdi olduğu gibi nsize rehberlik etmek için buradaydık. Ama şimdi rahatlamaya başlayacağını bekliyor muydunuz?

2026 ile birlikte yeni bir enerji üzerinize geliyor. Şimdi, hepsini biraraya getirebileceğiniz tüm enerji ölçümleri, ipucu niteliğinde. Astronomi hakkında konuşmaktan bahsediyor olsanız da ortaya çıkması belki beş yıl sürer, bu da bunun başladığı yıl olduğu anlamına gelir.

Bunun numerolojisine bakmak ister misiniz? 2025, bir 9'dur. 2026 ise 1'dir.

Bu, başka bir döngünün başlangıcıdır. 2025, o dokuzuncu yıl, tamamlanmayı temsil ediyor. Bu, değişimin tamamlanmasıdır. 2026 ise yeni başlangıçlar. Sadece yeni başlangıçlar değil, bu bir canlanmadır. Bu gezegende enerjinin ne olması gerektiğine dair tamamen yeni bir fikir. Bu, geleceğini bildiğiniz her şey. Sadece bu yıl başlıyor. Bunun sizin için ne anlama geldiğini size anlatayım.

Değişimin sonunun başlangıcı olmasının yanısıra, 2025'te zor olan şeyler, çok zor olan şeyler, belki de daha önce hiç görmediğiniz ardışık sorunlar, ışık işçisi, eski ruh, bunlar sizi şaşırttı mı? Beklemediğiniz şeylerin gerçekleşmesine şaşırdınız mı? Belki de sorunların kendiliğinden çözülmemesine şaşırdınız mı? Demek istediğim, yıllarca, yıllarca, yıllarca bir hayat yaşıyorsunuz ve bu nedenle kendi varlığınızda, olayları kabul edip, sonra onları geride bırakıp çözebilen nve başka şeylere geçebilen bir sisteme alıştıyorsunuz.

Ve tüm bunlar 2025'te değişti ve daha da kötüleşti. 2024 de öyle. Son iki yıldır birçok kişi bunun tıkanmış olduğunu söylüyor. Tıkanmış demek doğru bir ifade değil, daha çok durmuş gibi ve birçokları için öyle oldu. Aslında hiçbir şeyi geri püskürtemediniz ve bunun yerine çok fazla geri püskürtmeyle karşılaştınız. 2025 ve 2024'te sorunlar çözülmedi. Birçoğunuz bize yazıp "Neyi yanlış yapıyorum?" veya "Gezegende neler

oluyor? Işığın kazandığını sanıyordum” diye soruyorsunuz. Cevap her zaman aynı olmuştur.

Gezegen kadar eski, çok karanlık bir enerji yaşıyorsunuz. Bu enerji, büyükbabanızın zamanında, onun büyükbabasının zamanında, onun büyükbabasının zamanında ya da büyükannenizin ve büyükbabanızın zamanında, nesilden nesile var olmuştur. Onların yaşadığı tek şey buydu. Bu tek enerji, bir daire içindeki bir iz, ben ona hiç değişmeyen enerji dedim. Bunun örneğinin, kendiyile savaşan bu tür bir dünya enerjisinden asla çıkmadığımız gerçeği olduğunu söylemiştim. Hiç yapmadınız. Savaşlar sorunları çözer ve belki de başka bir savaşa dönüştürdü, belki biraz fazla ağırlaşır. Bu yüzden bir ara verdiniz ve şimdi yine aynı noktadayız.

Tarihinize bakın, sevgili dostlar. Siz savaşçı bir ırksınız ve yaptığınız da buydu. Ve bunu çok çok iyi yaptınız. Neden devam etmesin ki? diye sorabilirsiniz. Cevap ise değişimdir. Öngörülen döngü. Bu döngü sadece öngörülmele kalmadı, bir seçeneğiniz de vardı. İşte burada sevgi devreye giriyor. Burada size daha önce bahsettiğim bir konuyu tekrar konuşmak istiyorum. Ruhani sistemleriniz size 2000’li yıllar hakkında ne söyledi?

Ne söylediklerini düşünün. Size dünyanın sonunun geleceğini söylediler. Bir kıyamet olabilir, ama belki de bir coşku, meleklerin gelebileceği, ustaların geri dönebileceği tam bir değişim zamanı olabilir. Bu, bir şeylerin geleceğini bilen eski insanların tahminlerini gösterme şekliydi.

Gezegendeki hemen hemen her ruhani sistem, kararların alınması gereken bu zamana işaret ediyordu ve kararlar alındı. Ve sizler bu kararları aldınız.

Sevgili dostlar, ben bu yüzden buradayım. Kartopu yuvarlanmaya başladı. Ve ben size yıllardır, 2000'li yılları Armageddon olmadan, Üçüncü Dünya Savaşı olmadan geçireceğinizi söyledim. Evet, sorunlar olacaktı, karmaşık sorunlar, ama Dünya'yı yok edecek türden sorunlar olmayacaktı. Bunu atlattınız. Size bunun doğru olduğunu söylemiştim ve siz bunu atlattınız. Bu değişimde, ışık işçisi eski ruhları da yönlendirmeniz gerekecekti ve bunu yaptınız ve şimdi ışık ortaya çıkmaya başlıyor.

Bu, birçoklarının beklediğinden çok daha erken. Ama düşünün bunun içine girmeniz 5 yılınızı aldı. Yavaşça çıkmak için de 5 yılınız gidecek. Ama şimdi bir yenilenme olacak. Size farkında olmayabileceğiniz bir gerçeği söylemek istiyorum.

Eski ruhların bunu izlediğini varsayıyorum. Şu anda verdiğim bilgiler aktarılmayacak veya anlaşılacaktır. Eğer gerçekten eski bir ruh değilseniz, hafif bir yük taşırsınız bu gezegende, gelen ve giden. Gelen ve giden yılların ışığının ağırlığı, sizi deneyimlerle ve şimdi başardığınız daha büyük bir gerçeğe uyanma bilgisiyle dolduran bir bilgi okulu gibi.

Bu, gezegende sahip olduğunuz şeyi, belki de buna sahip olmayan birinden çok daha fazla etkili kılıyor. Siz, şeylerin ışığında çok parlak bir şekilde yanan şefkatli bir ruhun niteliklerine sahipsiniz. O kadar parlak ki, bir melek bu gezegene bakıp eski ruhların nerede olduğunu gösterebilir.

Her kıtadalar oralarda ne yapıyorlarsa yapıyorlar, çünkü bu gezegenin ışığıdır. Bu, 2026'da yakılan karanlık odadaki kibrittir. Bu enerjidir. Işığın ortaya çıkmaya başladığı, yenilenmenin başladığı bir yıl.

Bu senin için ne anlama geliyor, eski ruh? Fırsatlar, daha önce görmediğin sezgiler, kapanmayan şeylerin kapanması, zorluklar, ilişkiler, iş sorunları, politika... Bütün bunlar 2026'da yavaş yavaş daha çözüm odaklı, şefkatli, iyiliksever bir şekilde değişmeye başlayacak. Ne kadar sürecek?

Kryon, bunu her zaman soruyorsun. Cevap ise, her bir duruma ve hareket eden parçalara bağlıdır. Ama bugün sana söylemek istediğim şeyi söyleyeyim. Işık işçisi dinle. Eski enerjiyi yendin.

Sana söylemek istediğim buydu. Eski ruh, 2026'yı ve ötesini, buraya gelme amacını, sabırsızlıkla beklemeni istiyorum. Her gün bunu talep etmeni ve sahiplenmeni istiyorum. Buraya bunun için geldin.

Ve öyle de oldu.

